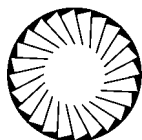

НИКОЛА ГИГОВ

**ОРФЕЙ
И
АЗБУКАТА**

**ХЕЛИОПОЛ
2006**

*Орфей е тук – като сълза и нота.
Орфей е тук – въздишка и роса.
Мелодия и песен на живота.
Стозвучие в родопски небеса.*

Българино, ти сега си нисък, защото си паднал на колене. Стани и върви, стани и лети. Огледай се в детската сълза и запей Орфеева песен. България ще пребъде, защото е божествена.

ОРФЕЙ И АЗБУКАТА
трето издание

<http://nikolagigov.hit.bg>
www.7rilskiezera.com

© НИКОЛА ГИГОВ, а□□□
Р□□а□□□ Х□□□□□□□□□□а□
© И□□а□□□□□□ Х□□□, 2006□

ISBN 954 578 178 5

ЛОВЕЦЪТ – ПО СЛЕДА

Дълъг е пътят до Откритието, но то става изведнъж. Орфей създал азбука – няма е възможно това?

В книгата „Гела – Орфеево цвете“ съм запечатал: „Бесите са прорицатели на траките, най-елитната им част – средата, в която живее Орфей. Орфеевата цивилизация е поломена – убит е Орфей, разрушени са храмовете, изгорени са книгите му, едно по едно племената на траките погиват или се претопяват. Но това не означава, че не е имало писменост“.

В случая „бески език“ е равнозначен на „езика на траките“. Разликата е само в това, че писмеността е била държана в тайна, тя е дело на посветените беси-жреци, които са били и гадатели, и прорицатели, и посветени. Орфей е бил в Египет, Финикия, Делфи, остров Самотраки, Колхида. Той е сравнявал древните писмености. Преди Орфей е имало няколко вида писменост: Линеарното писмо А, Линеарното писмо Б, клинописът, иероглифите, пиктограмите, идеограмите, сричковото писмо.

Откъде тогава идва тази категоричност у повечето наши траколози, че „ТРАКИТЕ СА БИЛИ БЕЗПИСМЕН И БЕЗКНИЖЕН НАРОД“?

А какво ще правим писмените знаци по родопските скали? Как ще гледаме на такива признания като на Едуар Шюре: „В Родопски храм, в сандък от кедър, Орфей е държал многочислени свитъци папируси с египетски иероглифи и финикийски писмена“.

С безразличие ли да четем сведенията на Еврипид: „На тракийски таблички е записано Орфеевото слово“. За подобни таблички пишат и Платон, и Питагор, и Хераклид.

На гръцки език е изписано за Орфей: „Тираните на траките изгориха книгите му, изгониха учениците му, гръцките крале

ги последваха по пример, заличаваха паметта му, унищожаваша последните му следи. След няколко века вече се съмняваха в съществуването на Орфей“.

Книгата ми „Легенда ли е Орфей?“ бе определена от професори като „значително явление в българската литература“. В нея дадох точните сведения на изворите : автори, заглавия и страници. Приложена е и библиография от 273 автори. Ето какво съм отбелязал в тази книга:

„Ксенофонт съобщава, че у траките се намирили и много книги“. Запечатал съм и такова признание: „В манастира Куталис в Палестина се пазят сведения, в които се сочи, че Евангелието се е четяло на бески език“.

В 414 г. бесите изоставят езичеството и приемат християнството. Тогава – V век – се смята, че е преведена Библията на бески език. Ето какво пише К. Динков: “Според запазено историческо сведение тракийското племе беси, което живяло в Родопите, притежавало през V век на свой език книгите на Светото писание и извършвало богослужение на свой език“.

Книгата ми „Орфей и Европа“ има три издания, преведена е на френски език. В нея съм отбелязал: Досега учените смятат, че траките са били безписмени. Но траките са били 90 племена, а най-елитната им част – бесите – са били ясновидци и прорицатели. Това са посветените траки и тъкмо те са имали писменост. Жреческата писменост е на най-видните траки-беси. Това е „Свещеният език“. Поради строгата забрана да се разгласяват тайните, писмеността не е била разпространена у другите племена на траките. Но тя е съществувала при бесите.

Орфей, Лин, Музей и Аристей – и четиримата тракски поети – са знаели и познавали финикийското писмо – пребивавали са там. Те са познавали финикийското писмо по време, когато Гърция още не е била единна държава (XIII в. пр. н. е.) и все още не е имала своя писменост.

В книгата си „Орфей в Египет“ навлязох в най-загадъчните неща. Там съм написал, че тайната над всички тайни си остава Словото. Чрез Словото се запечатва паметта.

Орфей се добира в Египет до „Книга на мъртвите“ с тайните й космически кодове. Кои са тези скрити книги от бог Тот, за които се споменава, че са били точно 78 страници, гравирани върху златни пластинки – с цифри и букви. Словото е дар от боговете, по-силно от огъня. Огънят топли човека отвън, а Словото топли човека отвътре. Балсамирането е тайна на тайните. Орфей е участвал в балсамирането наравно с египетските жреци. И той влага златен скарабей в гърдите на покойния. (Такъв скарабей е открит в с. Любча, Смолянско).

Словото в Египет е окото на сокола. Орфей търси елементи от иероглифите на Египет и финикийските букви, за да създаде нова азбука. Той е реформаторът, преносителят и създателят на тази нова азбука. Тя ще свърже хората и племената завинаги.

Пет неща се смятат за дарове от небесата: Огънят, Любовта, Словото, Музиката и Пшеницата. Бог Хермес върви винаги заедно с изображенията на Орфей и Евридика. За Хермес смятат, че е донесъл Божественото слово от небесата и е притежавал 42 книги. Той е водачът на Орфей.

В пренасянето на писмеността пряк помощник е и „финикиецът“ Кадъм. И „финикиец“ ли е Кадъм, след като е брат на тракийския цар Финей. Същият Финей, който е предсказател и който посочва пътя до Босфора на преминаващите аргонавти. Тогава Финикия се е смятала за „Краят на Тракия“.

Страбон е написал: „Богатството на Кадъм произлизло от рудниците на Тракия“. Чрез Хермес и Кадъм Орфей се доближава до тайните на буквите. И когато Орфей вижда в подземията на Египетските пирамиди светлинния знак „А 1“ вече знае, че това е първата буква и първото число. **ТОВА Е БОЖЕСТВЕНИЯТ ЗНАК.** В съединението на буквите, числата и музиката е кодът на божествата и там е Свещеният език.

Орфей сам е записал този свой стих: „ИЛИ КОГАТО В ЕГИПЕТ СЪЗДАВАХ СВЕЩЕНОТО СЛОВО“. Поел факела от бог Хермес и от Египетските пирамиди, Орфей знае тайния знак „Е“. Хермес го е донесъл (може би чрез Атлантите) чрез 42 свещени книги и ги предава на Орфей. От тогава, от всички букви в азбука-

та, най-свещена за Орфей остава буквата „Е“ – знак на енергията. А коя е енергията, която движи света? ЛЮБОВТА! Астралът на буквата „Е“ са две увити змии, изправени като колона. Жезълът на Орфей (неговият кадуцей) е точно това – две змии нагоре, над тях две криле и кристал на върха на жезъла. Жезълът на Орфей произлиза от жезъла на бог Хермес – добогатен от Орфей. Той е съвсем различен от жезъла на Мойсей. Жезълът на Мойсей е заповеднически – израз на силата, закона и подчинението. А жезълът на Орфей е милостив – израз на любовта. „Меду-Нечер“ (Божие слово) е пренесено от Орфей.

Словото божие е със 7 лъча. Това са седемте тона на паметта. Всяко слово крие своя мелодия (звуков изговор). Думите божии, изсвирени на лира, флейта, арфа добиват божествен музикален код. Това слово Орфей пренася в Тракия – съчетание от рисунки, музика и букви (Поезия, музика и живопис).

Орфей пренася азбуката от Египет и Финикия, реформира я в Родопите и фактически създава нова азбука. ОРФЕЕВАТА АЗБУКА Е СВЕЩЕНОТО СЛОВО НА ТРАКИТЕ. В ТОЗИ ПОДВИГ НА ОРФЕЙ Е СЪХРАНЕН КОЛОСАЛНИЯТ СИНТЕЗ НА ИДЕИТЕ.

Затова Платон пише: „У траките се намирали много книги... Купища книги от Орфей и Музей“. Гийом Аполинер добавя: „Орфей предрече идването на Спасителя“. Да, Орфей е по-дивен от седемте чудеса на света.

ОРФЕЙ РОДОПЕЕЦА – КАНОС

Защо все по-често в Орфеевия свят се намества село Гела. Това смолянско село е в подножието на най-високите родопски върхове: Перелик (2191 м) и Карлък (2188 м). Чрез смолянското село Гела, което има древност от 3300 години, се разкриха и други съименни села и градове, свързани помежду си. Най-древно е родопското село Гела, следва гр. Гелион – Гърция, унищожен при

зетресение, след това гр. Гела – Сицилия, и Гелатският манастир – Колхида, Грузия. По един или друг начин тези едноименни селища са свързани с паметта на Орфей и с Похода на агронавтите до Колхида (XIII в. пр. н. е.).

През 1890 г. немският професор Фуртванглер, при разкопки, открива в гр. Гела – Сицилия, ваза с изображение на Орфей. Вазата сега се намира в гр. Берлин, Германия. На нея Орфей е изобразен с лира в ръце, седнал на скала, по време, когато свири, а четирима траки са заслушани в него. Вазата се нарича „Траки, заслушани в Орфей“.

Репродукция от това изображение държа от десетилетия в дома си. И винаги съм смятал, че в това изображение има неразкрита загадка.

Отначало много професори (български и чуждестранни) датираха времето на Орфей в различни векове. Това водеше до много спорове – историческа личност ли е Орфей? Всеки от професорите държеше на своето, но никой не допусна, че има ПЕТИМА ПОЕТИ С ИМЕТО ОРФЕЙ. Години се лутах докато ги разгранича: Орфей Родопееца (XIII в. пр. н. е.), Орфей Епименид от остров Крит, Орфей от Кротон, Орфей от Камарина, Орфей от Атина (VI в. пр. н. е.). Като ги разграничаваме, можем да определим историческото им време – на всеки поотделно.

Думата „Родопееца“ не е измислена от мене. Търсех я като разграничителен белег. Тя е изписана от ръцете на великите римски поети Вергилий и Овидий. Те пишат: „родопска вис“, „зариха родопски вершини“ (за Орфей), „Орфей Родопееца“ и други.

Питагор и Питагорейската школа възкресяват паметта на Орфей в Сицилия. Те го извеждат от забравата – векове преди тях Орфей е убит, храмовете разрушени, книгите изгорени. Но през VI в. пр. н. е. запалват и Питагорейската школа и от 40 ученици на Питагор в умишлено запаления пожар изгарят почти всички питагорейци. Оцеляват само двама-трима. Те и техните потомци създават творби, в които кодират изпепелените тайни.

Изображението на Орфей от Гела – Сицилия, вълнува много.

Проучвал съм го десетилетия – детайл по детайл. И все не можех да открия закодираната тайна.

Реших да опитам да разкрия сакралната тайна чрез зумиране (увеличаване на детайлите). Правех го и с лупа, и с ксерокс, и с компютърни изображения. Увеличението достигна до 4 пъти.

Отначало над главата на Орфей се показаха чертици. При по-голямо увеличение те заприличаха на птици или звезди. А при четирикратното увеличение ПОНИКНАХА БУКВИ. ТОВА БЕ СМАЙВАЩО. ПРЕД ОЧИТЕ МИ ПОНИКНА ДУМАТА „КАНОС„. Повторена бе два пъти – над главата на Орфей и над Орфеевата лира. ТОВА Е ОТКРИТИЕ.

Вазописецът от гр. Гела – Сицилия, е кодирал тайната преди 2500 години и – ето – сякаш от небитието се появи на видимия свят.

Сега трябваше да отгатна какво означава думата „КАНОС“. Езикът на траките е изчезнал в VI век след Христа. Вазописецът от V век пр.н.е. е умалил думата, надявайки се след векове или хилядолетия някой да отгатне кода.

Орфей означава „Магнитна светлина“. „Родопееца“ определя планината, в която е роден Поетът – Родопя. А какво означава „КАНОС“?

На санскритски „Кантха“ означава гърло – пеещо гърло. „Канда“ означава сборник с ведически песнопения.

На старогръцки „канон, каноник, канонарх“ означава музикално правило, учител по храмова музика (каноник), диригент в съвременен смисъл (канонарх).

На латински „Канос“ има следните съответствия: „канто“ – пея, „кантата, кантинела, канцонета“ – музикални жанрове, „кантостория“ – улични музиканти, „кантомания“ – лудост към пеене.

На изчезналия език на траките „Кан“ означава „бог, цар, жрец“. Така е и на прабългарски – кан, хан, цар. Орфей е бил реален цар на траките, Върховен жрец и траките са го боготворили. Същевременно Орфей е бог, цар и жрец на песента. В думата „Канос“ е втъкана недостижимата му гениалност.

Птицата „Каня“ в Родопите е много рядка птица. Тя е авгурска птица – издава една нота – „ла“ в горна октава. Участва в ясновидствата на древните ясновидци – траки (авгури). Това е птица – прорицателка на идващи големи събития.

Обобщено думата „Канос“ означава цар на песните. Само в една дума – като ядро на атом – питагорейците са изразили цялото си преклонение пред Орфей Родопееца. И са добавили „Канос“. Велико признание.

БЕЗСМЪРТНИ ЦВЕТА

Всичко, което диша е смъртно. Всичко, което въздиша е безсмъртно.

Безсмъртни цветя са буквите, числата и нотите. Което запишеш на папирус, пергамент, хартия е записано завинаги.

Орфей копнее да обедини 90-те племена на траките чрез писмеността. Той търси свои ученици, поддържници и помощници.

Тримата – Линос, Музей и Аристей – са поети-траки. Кадъм е сродник: Аристей е негов зет, а самият Кадъм е брат на тракийския цар Финей. Орфей и Кадъм се срещат и във Финикия, и в Родопите, и в Делфи – там Орфей основава светилището на Делфи, а Кадъм основава новия град Кадмея (Тива). Гръцко писмо още няма, защото Гърция още не е единна държава (XIII в. пр. н. е.).

Европа е сестра на Кадъм, която ще прекоси морето откъм Финикия към Гърция. Но първото отбелязване на думата „Европа“ е на изток от Хебър (Марица). На римските карти – на изток от „Родоп“ ще се появи думата „Европа“ – тема (област) от Тракия.“ Това е първото географско обозначение на думата „Европа“. То е на изток от Родоп (между Марица и Странджа).

Ако искаме да имаме географска представа за древните митове, легенди и сказания, първото нещо е да разграничим думата „ОЛИМП“. В Орфеево време Средиземно море се е наричало ТРАКИЙСКО МОРЕ – ясно обозначено на картата. Тогава е имало ОСЕМ ПЛАНИНСКИ ВЪРХА С ИМЕТО ОЛИМП. Да ги подредим:

Имало е поет-музикант Олимб, чиято народност не е уточнена. Той е свирел на флейта и след смъртта си става име на връх. Но как се подреждат тези осем Олимпа:

1. Олимп Родопски – първи. В планината Родоп – между върховете Перелик и Карлък. Тук са се провеждали музикалните състезания „Карнейони“. В подножието им е новооткритата плоча с древна писменост. Средоточие на митологията на траките.

2. Олимп Салмидоски – втори. Недалеч от Цариград. Нарича се още Витинийски Олимп (до Бурса). Съществува и днес. Тук Кирил и Методий създават кирилицата и глаголицата.

3. Олимп Малоазийски – трети. Свързан е с Троя. Средоточие на съюза между траки и троянци.

4. Олимп Пелопонески – четвърти – с град Олимпия. Гръцки. Там се пренасят Олимпийските игри – от Родопите към Гърция. И от музикални игри те постепенно стават спортни.

5. Олимп Тесалийски – пети. В северна Гърция. Върхът на гръцките богове (Зевс). Средоточие на гръцката митология.

6. Олимп Критски – на остров Крит. Средоточие на линейарната писменост.

7. Олимп Кипърски – на остров Кипър.

8. Олимп Сиракузки – в гр. Сиракуза, с храм на Зевс. Всички тези върхове „Олимп“ са реални и днес, но като сюнгер тяхната слава е поета от Олимп Тесалийски.

За Родопския Олимп в бъдеще ще се говори много. Засега ще споменем само това, че са откривани медальони (Златоград – Доспат) от Музикалните Олимпийски игри в Родопите. Те са ставали през лятото.

Олимп е всяко високо място, където има светилище. То още не е географско място, а свято място. По време на Троянската война става големият дележ – бог на траките и троянците е Аполон, а бог на ахейците – Зевс.

Херодот е написал: „Сатрите владеят прорицалището на Дионис, което се намира НА НАЙ-ВИСОКАТА ПЛАНИНА (В центъра на Родоп). Като прорицатели на светилището служат бесите, едно племе от сатрите. Има и жрица, която дава отговорите както в Делфи“.

Думата „Тракия“ произлиза от нимфата Траке, която била веша в баянията и билките. **ТРАКИЯ СЕ СМЯТА И ВЪЗПРИЕМА ЗА РОДИНА НА МУЗИТЕ.** Празниците на бесите до Родопския Олимп са се наричали карнейони – музикални състезания от 9 дни (август – септември). Тази част на планината се е наричала още Белюр планина (Бяла планина), Нисейон или Ниса, където е светилището на Дионис и родината на музите, Родоп, Василица, Деспот даг, Славиеви гори, Орфеевата планина и много други имена.

ЗНАЦИ, ОСТАВЕНИ ПО РОДОПСКИТЕ СКАЛИ

Родопите си остават непроучени. Поради наличие на държавна граница много кътчета остават неизследвани. Аз съм посетил над 240 села от Смолянския край и пак казвам: Родопите не са проучени. Районът около Перелик – Карлък си остава загадка.

Да тръгнем по пътя на знаците. Тук водач ще ни е Стефан Захариев, издал своя книга през 1870 г. в гр. Виена. Защо основни и важни наши трудове трябва да се издават първо в чужбина?

Стефан Захариев ни е оставил не само описанията на много населени места в Родопите (особено по река Въча), но добросъвестно е изрисувал и оцелели по неговото време (XIX век) скални знаци и надписи. Изминало е много повече от век, а знаците още не са разчетени.

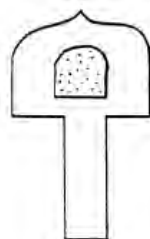
Той описва места от времето на траките – Бесапара, Баткун, поречието на Въча, Девин, Гъоз тепе, Доспат и други. Прерисувал е изображения от мраморни плочи, стълпове (колони), светилища, крайпътни знаци. Нека да ги видим графично: тук прибавяме и римски монети и други знаци от Родопския край.

Изображения на Родопска планина върху монети от Филипопол, сечени по времето на Антоний Пий (138 – 161 г.)

Орфей омайва дивите зверове с песните си – римска монета.

Парче от строшена колона с надпис – към Доспатския път.

а

б

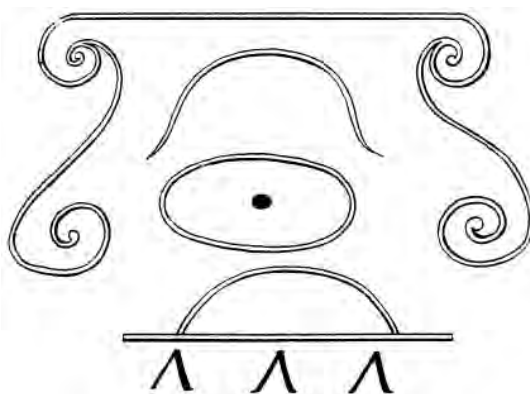

в

г

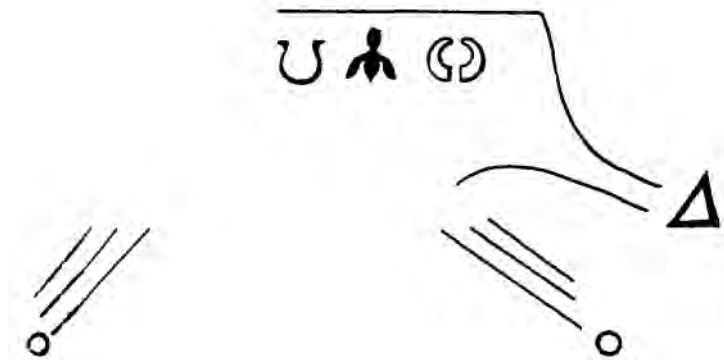
Плоча, открита от В. Миков през 1937 г. в Девин. Изображения на космически знаци, жрец, вакханка и култ към слънцето.

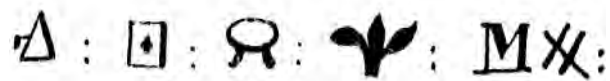
На 2 часа път от Гъоз тепе (Виденица) в местността Търло – голям четириъгълен камък с горните светилищни изображения.

Виденица (Гвоз тепе) – знаци-песнопения от южната страна.

Виденица (Гвоз тепе) – знаци от северната страна за светилищните обиталища и песнопения.

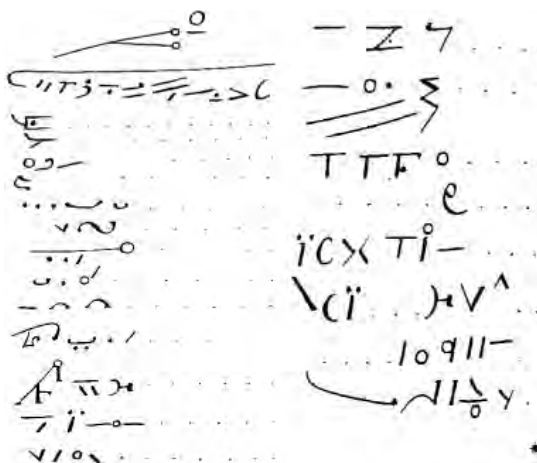
Скални знаци на юг от Доспат.

Хермес, Евридика и Орфей.
Римско мраморно копие. Не-
апол. Гръцкият оригинал е от
Калимах (V в. пр. н. е.). Името на
Орфей е изписано обратно (от
дясно на ляво).

Орфей, който свири на
лира сред животните.
Мозайка от III век.
Палермо.
Националният музей.

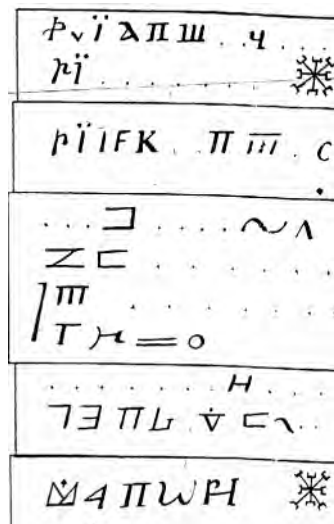
Плоча с два надписа – Доспатския път.

| 7 | / | / | : Б | | | | : | Б | : Т | Δ | : κ | ϣ | : С | : | | : | | : | : Ε | : | | | | |
 7 | | | : | | : | | : | | : | | : | | :

гр. Серес, Евангелие, Вук Караджич.
 Изписана кирилска азбука и други букви.

Кадъм убива Дракона.

Цепинската църква – български книги и знаци върху тях.

*Оброчна плоча от светилището на трите нимфи
край село Огняново, Пловдивско.*

Всички тези надписи говорят за голяма стилизация, удивителни символи, неразчетена писменост и унищожена древна цивилизация на траките. Към варварските нашествия можем да прибавим и нашата небрежност.

ЗАГАДКАТА ОТ ВОДНИ ПАД

††0β30C

Древен надпис, издълбан на камък от село Водни пад, Триградско

Двамата краеведи Никола Чуралски и д-р Анатолий Аликовски ми предоставиха ксерокопие от древен надпис, издълбан на камък. Той е открит през 1973 г. на връх Килцето край село Водни пад. Събраните предания разказват, че на това място е имало свети-

лище, сетне църква – „прочута църква със златната си камбана“. Камбаната била открадната, а храмът – заличен. Останал само каменният надпис.

Двамата краеведи се отнасяли многократно към музейни специалисти, към свещеници от Смолян, Девин и Пловдив, към 15 различни специалисти от БАН – София. Лингвистите не дали нужното обяснение.

Този надпис ми бе даден в края на 2001 г. – с молба за декодиране. Той е само от една дума, но тя е смесица от рунически знаци, невми и зародиши на букви.

Древните каменоделци (спомнете си Египет) са били много добри каменоделци. Защо им е трябвало да издълбават първата буква „Г“ полегнала (—). Няма я и буквата „Р“, за да е „Теодорос“ – „Божи дар“. Последната буква „С“ на гръцки език би се изписала със сигма.

Съпоставих глоси от езика на траките с финикийски, старогръцки и латински букви, както и с иероглифи и невми. Буква по буква разкодирах думата. И тя разкрива цял древен свят.

Налице е древен надпис с писменост в нейния зародиш – нотариален акт за раждането на писмеността в родопските земи. В единствената дума каменоделецът е издълбал 3 рунически знака, 2 финикийски букви и 3 буквени знака от езика на траките. Някои от тези букви сетне стават „гръцки“, после „латински“, а една от буквите подсказва за пътя на писмеността от Родопите към Русия.

Камъкът от Водни пад е лингвистична находка. Надписът е хоризонтален, но аз подреждам знаците отвесно – за прегледност.

— Това не е буквата „Г“. Издълбана е полегнала: това е рунически знак, невма (Psile) – нотен знак преди нотописа. Означава „дихание за песен“. И в еврейския език има подобен знак, който означава „мелодия“.

⊕ Кръстен знак – символ на християнството. Но знакът (+) е по-стар от Исус. Царствен знак за място на храм и светилище. От 33-те вида кръста ясно личи, че кръстният знак не е древно-гръцки, не е латински, не е руски. Това е чисто родопски кръст и е знак за святата Кръстата гора.

- Любим соларен знак на траките, символ на слънцето, станал буквата „О“. Този знак най-често е изписван по родопските скали. Буквата означава възхита от слънцето. Знак е и на златото (сияе). Знак е и при пеене.
- ∩ Буквата „∩“ е стара финикийска буква, която е свързана с Бога, мира и музиката. Както е в Демиург – великият създател. После се доразвива в буквата делта в гръцкия език.
- ∑ Тази буква е огледално обратна на епсилон. Но не е гръцка буква. Това е буква – зародиш на руското „Э“ обратное. Буквата подсказва пътя на писмеността от Финикия през Родопите към Русия. Тази буква е била и знак за една унция злато. Този знак е преминал от богомилите към розенкройцерите (Европа) – А като невмен знак означава „мощно, силно пеене“.
- Отново слънчевият знак (буквата „О“). Но е издълбана малко по-високо – пеенето се извисява.
- С Финикийска буква – знак на Луната. Открита е и от Шлиман при разкопките му в град Троя. (Траките и троянците са били съюзници в Троянската война). Не е гръцка буква, защото в гръцкия език думите, които завършват с буквата „с“ се изписват с друга буква – сигма.
- ⚡ Отново рунически знак – заклинание. Знак на здравето и повдигнат дух по време на песен. Орфеев, Питагоров и Ескулапов знак.

Свързани хоризонтално буквите образуват думата „ОДЕОС“. Цялостно загадката от Водни пад може да се разчете така: „ПРИГОТВИ СЕ ЗА ПЕСЕН. ВЛЕЗ В СВЕТИЛИЩНИЯ ХРАМ ЗА ПЕСНИ И ЛЕЧЕНИЕ. ВЕЧЕ СИ В „ОДЕОС“. „Ода“ означава песен, после е станало възхвално стихотворение. Одеос е храм за песни. (Спомнете си за „Одеон“ – място за концерти). Отначало храмът „Одеос“ е бил кръгло здание, а по време на християнството – четвъртито. В този храм е имало музикални надпявания заедно с билколечителство.

Тракската дума „Одеос“ в старобългарския език се равнява на „Пе-ялище“, както имаме думата „Читалище“. Храм за песни.

Храмът е бил на връх Килцето край Водни пад. Подобен надпис от траките има и край река Струма. Това са били места за песни и лечитество.

Храмът „Одеос“ край Водни пад е ХРАМ ЗА ПЕСНИ И ЗДРАВЕ.

ГЕЛА – СВЕЩЕНОТО СЕЛИЩЕ

Книгата ми „Гела – Орфеевото цвете“ започва с мото от родоповеда Стою Шишков. Намирам за нужно да го повтора: „Българите твърде много научихме за чужди хора и народи, но за самите нас, за себе си много малко знаем, да не кажем никак. Человек ако не познава себе си, не може да цени другиго“.

Село Гела е в подножието на най-високите родопски върхове Перелик (2191 м.) и Карлък (2188 м.) Които са се изкачвали в тази най-висока част на планината знаят какви библейски гледки се откриват отгоре.

В древността Родопите са били най-гъсто населената планина. Сърцевината на планината са обитавали бесите. Тук те са създавали песните си, тук са пазели светилищата си, тук са съхранявали тайните на посветените. Наричат Гела – Долината на чановите и песните. Един поет ще изрече за този край: „Аз дойдох тук да изпея „Бяла съм, бяла, юначе“, да се надигна на пръсти и да целуна синьото небе“.

Гела е украшение на Перелик и Карлък. То е бялата брошка на връх „Орфей“ (Шилестата чука). Тук е най-дълбокият и силен корен на кукерите – жив остатък от шествията на Дионис. Прочутите широколъшки и гелски песяци всяка пролет възвестяват с шумни тържества жизнелюбието на планината.

Христо Вакарелски отбелязва, че тук, от Гелската тераса, ку-

керският празник се разпространява към Бачково, Куклен, та чак към Карлово, Панагюрище и Перник. От тук този празник тръгва и на юг – към Гърция (прочутият Дионисов театър от южната страна на Акропола – Атина).

Село Гела е едно от най-древните селища на картата на Родопите. То е съществувало в Орфеевото време (XIII в. пр. н. е.). Малко са селата в нашата страна, които имат своя непрекъсната история от 3300 години.

При разкопки в село Гела бяха открити хокерни погребения („седнати“ – както ги наричат родопчани). Открити бяха надгробни могили край махала Заевите. Съхранени са много тракски урни и други експонати от XIII в. пр. н. е.: лабрис (двойна брадва), фибули, гривни, бронзов нож с врязана геометрична украса, харонов обол (монета в устата на мъртвия) и много други.

През 1922 г. в с. Триград е открита голяма фигура от бронз – „Статуя на Дионис“ – с високи обувки. Открита е и оброчна плоча на Дионис до Смолянските езера. Статуетка на Дионис и Хермес е намерена и в местността Забрал край Девин. Две плочи с неразчетена писменост бяха открити и в с. Мугла. Всичко това подсказва за Орфеев пръстен около село Гела, в който се е тачел култът към Дионис.

Еврипид в трагедията си „Вакханки“ признава светилищното първенство на траките в Родопите и въвежда Дионис в Тива. Той – Еврипид – предсказва: „Ти ще го съзреш и на Делфийските скали да скача с факли по двувърхия Парнас и да размахва тирс бакхически и ще бъде велик за Елада“. Онова, което е било реалност за Родопите, все още е било бъдеще за Гърция. По-късно, тук, до стените на Акропола гърците изграждат Дионисовия театър, запазен и днес – с 20 000 места.

Край Гела, Смолянско, все още личи древният път на юг, наречен Ломът. До връх Турлата бе открита скална рисунка. Този древен път прехвърля връх „Орфей“ и води на юг към Бяло море. (В древността това море се е наричало Тракийско море, отбелязано на старите карти). Пътят идва от Филипопол (Пловдив), върви по билото на Чернатица, и се спуска към морето. Затова проф.

Иширков пише: „Няма съмнение, че много тракийска кръв тече в жилите на родопчани“.

Ето какво пише Херодот: „Бесите са населявали южните страни на Родопите и служили като жреци на другото тракийско племе, наречено сатри, което пък населявало центъра на Родопите. Това племе от никой завоевател не било поробвано, дори и от самия Ксеркс, който е заробил всички други племена“.

Бесите и сатрите запазват свободата си – те са в най-високата част на планината. Тук празниците „карнеи“ отначало били в чест на Орфей, а по-късно в чест на Аполон. Те са били музикални и имат Орфеево начало. Жреците-заклинатели, свързани с музикалното изкуство, също се наричали „карни“.

Нека цитираме и проф. Велизар Велков, носител на Хердцова награда:

„За древните Родопите били свързани и с прочутото светилище на Дионис, разположено на висок връх в земята на бесите, и досега нелокализирано със сигурност. Светоний (края на I – началото на II век) разказва, че когато Октавий, бащата на бъдещия император Октавиан Август, посетил през 60 – 59 г. пр.н.е. това светилище в свещената гора на Дионис се допитал до оракула на божеството за съдбата на сина си по ваврарски обряд, това му било потвърдено от жреците (че синът щял да стане господар на целия свят) понеже след като виното се разляло върху олтара, такъв голям пламък лумнал, че се издигнал нагоре над върха на светилището, чак до небето – едно знамение, подобно на това, което получил само Александър Велики, когато принесъл жертва на този същия олтар“. Александър Македонски е бил в светилището на Дионис в Родопите през 335 г. пр.н.е.

Всичко това подсказва, че светилището на Дионис е действало непрекъснато от Орфеевото време (XIII в. пр.н.е.), по времето на Александър Македонски (335 г. пр.н.е.) и при посещението на Октавий – бащата на Октавиан Август (60 – 59 г. пр.н.е.), когато синът му е бил 3-годишен. Или същият олтар в Родопите е просъществувал повече от хилядолетие след Орфей.

Можем да смятаме, че цялото село Гела е един подземен му-

зей. Отворените гробове разкриват скални капаци с жлебове, костите на починалите са изтляли като паяжина (много древни). Има и масови погребения.

В село Гела бе открит и бронзов пръстен с елипсовидна плочка, с изображение на човек в поза подобна на тези от погребенията (свито, седнало, хокерно погребение). Има открити чаши, купи, гърнета с три дръжки, оръжие, пръстен с плочка с гравирани делфин, монети харонов обол и други различни видове монети.

Новото най-ярко доказателство от села Гела е наличието на писменост. Този каменен надпис ще опровергава погрешния извод, че „траките са безписмен и безкнижен народ“.

ЗНАЦИ И НАДПИСИ ПО СКАЛИТЕ

Много са знаците и надписите по родопските скали. Но колко потрошени плочи (с изписани надписи), вградени в строежа на новите къщи. Колко скални рисунки, разбити от иманяри. Колко разровени и разграбени гробове. Колко разкопани могили и така изоставени. Трябва ясно да кажем: НИЕ САМИТЕ РУШИМ ДРЕВНОТО СИ ВЕЛИЧИЕ.

В броденето из тази най-висока част на Родопите видях лично и с очите си следните мраморни плочи с надписи:

1. Две мраморни плочи от село Мугла с писменост подобна на глаголическата, арменската, грузинската азбука. Съхраняват се и днес в краеведа Ангел Сарандалиев от гр. Смолян. Не са разчетени. Приблизителните им размери са 60 на 70 сантиметра.

2. Плоча с неизвестна писменост от село Солища.

3. Мраморна плоча от село Върбово (отсрещно село на Гела), донесена в село Широка лъка и захвърлена в мазето на общината. Нейната големина е приблизително 120 на 80 сантиметра – цялата изписана.

4. Мраморна плоча от село Бистрица (отсрещно на село Гела).

5. Каменна плоча от село Гела, която е сърцевината на тази книга с изписани 978 букви в 25 линейни реда.

Да имаме 6 мраморни плочи с неразчетена писменост и да ги оставим на произвола на съдбата, това означава, че сме станали „лотофаги“ – забравили сме собственото си минало. И нехаем ли, нехаем.

ЗНАЦИТЕ ОТ СЕЛО ГЕЛА

В книгата „Гела – Орфеево цвете“ публикувах изображението на скална рисунка в близост до връх Турлата. Единствен учен, който прояви интерес към тази древна рисунка бе Л.В. Шапошникова – директор на Централния музей „Николай Ръорих“ в Москва, Русия – сродница на Николай Ръорих. Тя дойде от Индия, за да види Родопите – Орфеевата планина, и посети село Гела. Нейната датировка на тази скална рисунка е XV – XIV в. пр. н. е. В книгата си „Орфей и Европа“ публикувах произхода на думата „Европа“ – тя е от езика на траките. Нека да сблизим четири думи, за да усетим съзвучието на родствениите думи: Калиопа, Метропа, Родопа, Европа. Калиопа – майката на Орфей, означава „сладкопееща“. Метропа – днешният Смолянски край – означава „великопееща“. Родопа – Орфеевата планина – означава „Пееща роза“. А Европа – съседната провинция на изток от Родопа (между Марица и Странджа) означава „Широкопееща“. Да приложим тук древна карта, на която ясно е изписано:

„ЕВРОПА – ТЕМА ОТ ТРАКИЯ“

Изписано е и морето – ТРАКИЙСКО МОРЕ. Изписано е и името на Родопите. Едно до друго – редом – са Родопа, Европа и Хебър (Марица). РОДИЛНИЯТ КОРЕН НА ЕВРОПА СА ДНЕСНИТЕ БЪЛГАРСКИ И ГРЪЦКИ ЗЕМИ.

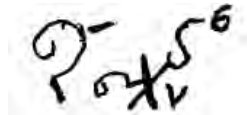

В околностите на село Гела се намират много скални знаци и мраморни плочи с неразчетена писменост. Но нека да дадем най-напред картата с първото обозначение на думата „Европа“ – на изток от Родопи (редом една до друга) и да дешифрираме Орфеевите знаци, които цял живот събирам.

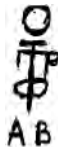

Орфеевият знак, документиран от Керн, сега изписан на връх „Орфей“.

Изразява: трихълмие, Слънцето и буквата „Е“ – енергията (Любовта). Още означава: ОРФЕЙ И ЕВРИДИКА В ПЛАНИНАТА.

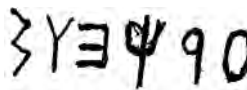
*Неразчетен Орфеев знак – песнопение. Вярвам, че това е стих
– песен на Орфей, който означава: „На шестата степен, спри!“.
Код за ясновидство.*

*Знак за Орфей от Тракия, създател на Азбуката.
Изписан до икони на пророци.*

Знак за Орфей от Тракия

*Знак за Орфей на гръцко изображение, скрит по особен начин
– четете се отдясно наляво: Орфеус.*

Няма друг такъв гений на Земята, който да е навлезнал толкова дълбоко в силата на звука. За Орфей числото 4 (тетра хорда) е емблема на светилището в Делфи и Египет и означава гласът на сирените (смъртта). Числото 5 е Орфеевият пентаграм – знак за рождества и със своята пентатоника Орфей е надвил напевите на сирените, за да спаси агронавтите от удавяне.

Числото 6 е хекзаметъра – открит от Орфей – и използван в ясновидствата. (Всички Питии прорицават в стихове чрез хекзаметър – това е поезията на ясновидците). „На шестата степен, спри!“ означава, че дотук са човешките възможности. Числото 7 е Бог. „Всичко е числото седем!“ – пише Орфей и го повтаря Питагор. Седем ноти изпяти от едно гърло в един и същи миг – това е Бог. Това е косми-

ческото безмълвие – хармония на божествените светове.

Кодираният знак за Орфей с изписаното „АВ“ е ясен знак, че ОРФЕЙ Е СЪЗДАТЕЛ НА АЗБУКАТА.

Кодирани знаци от село Гела, че тук е скрита АЗБУКАТА.

РП. 1А

Господювото писмо. „1 А“ – божественият знак.

ННЦ МАТ.

Нил. Богинята „Ма“. Лебедът.

ГЛГМИР

Господювото писмо. Гела, Мерона и Родопа.

СРІМР

Словото Господюво и Мерона – Родопа.

ИАР. ШЕ | АИГЭВ

Явяването на Азбуката Господюва. Св. Троица. Азбуката и Господ са в Библията.

Ж°С°Т°Ж°81
АА 8

*Нарочно обърнат надпис: 1881.
Книгата скрита тук. Словото.
Ра (Слънцето).
Двоен знак на Азбуката.
Безкрайност.*

WR | ГПГ

Орфей. Господювото писмо. Гела.

ИСК

Исус. Книгата.

ГСВС

*Господювото слово и Библията
свещена.*

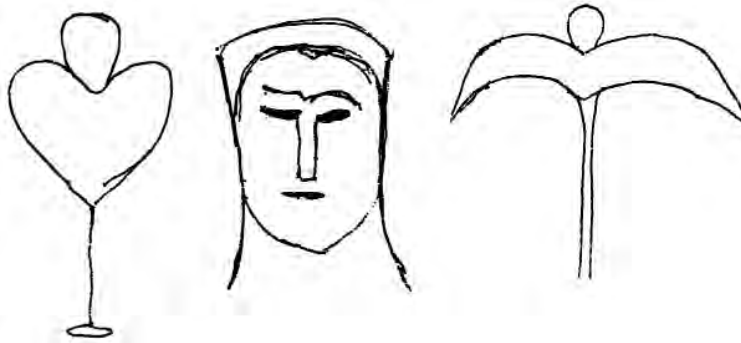
Това са оставени знаци за нас, стояли хилядолетия. И всички знаци насочват ПОСВЕТЕНИЯ към думите: „ТУК Е СКРИТА ПИСМЕНОСТТА“. Дионис, Орфей и писмеността вървят заедно в най-високата част на Родоп планина. Тук е коренът на великата цивилизация на траките.

*Съвременни широколъшки песяци –
жив спомен от Дионисовите шествия*

ПОТОМЪК НА ДРЕВНИ ИКОНОПИСЦИ

Никола Беевски – Иконописеца, е от село Гела. Той е самоук, но по Божия дарба е изографисал извътре целия параклис „Св. Илия“. Личи неговата дарба, която идва от небето, идва и от поколенията творци, които генетично предават и подсилват дарбата. Този човек е мълчалив, с малко хора общува, но е отдаден изцяло на природата и Божията мисия. Той заедно с родителите си са пазители на параклиса „Св. Илия“ в село Гела.

Като се тачехме взаимно и скитахме заедно по върховете около Гела, той ми дари една своя снимка и ми предостави изрисувани от него скални знаци от връх Пазлака до село Гела.

Декодирам така тези три знака, изписани на скала на връх Пазлака, открити от Никола Беевски, дарени от него на мен (рисуњка). Първият знак е космическото яйце (протогона) и човешкото сърце, от които капе капката (дъждът, семето, генът). Това е Дионисов знак за тържеството на живота.

Никола Беевски рисува Исус Христос, рисува Свети Илия, събира знаци и съхранява частици от древното ни величие. Де да бяха всички българи такива като него.

Вторият знак е образ на планината с богатите ѝ рудни залежи. А третият знак подсказва топлите и студени дълбоки извори, красотата на планината и поривът за летеж (Здравият и даровит човек е като птица в полет). Харесва ми този търсач на знаци, самороден талант, иконописец без никаква плата, мълчаливец, готов да помогне и дари. В едно свое писмо до мене той пише: „Както виждам, нещата в това велико бих казал, дело се развиват доста добре и парченцата от мозайка се подреждат ... Аз създадох стенописите в параклиса „Св. Илия“. А лято 2002 г. се оказа белязано от Бога – и тази среща с теб се състоя и постави началото на това голямо дело“.

ОТКРИТИЕТО

Признавам, че когато за първи път се докоснах до Каменния надпис от село Гела ръцете ми затрепериха, езикът ми засъхна, очите ми се насълзиха и сърцето ми спря. **ТОВА Е ОТКРИТИЕТО.**

Орфеевите книги се наричали „Звездници книги“ (Основното в тях е безсмъртието на душата). Това са песни към небесата. „Уста да ти се позлатят“ – пеят родопчани за него. „Златна люлка“ свързва Орфей с небесата. Той е чедо на небесна майка (музата Калиопа) и земен баща – Ойагър (Ловецът). Обратно ще бъде при Исус Христос – земна майка и небесен баща. И като търсех следи си повтарях запаметени древни стихове:

*Свири Орфю и ми пее –
дур се небо залюлело.*

„Ние сме били прочуени“ – споделях ми старите родопчани. А откъде имат те този спомен, че са били „прочуени“? Предавано е от поколение на поколение. Орфей е искал знанията на посветените да достигнат до целия народ. Заплатил е с живота си за това, но е спечелил любовта на хората за вечни времена.

„Ръката изгнива, буквите остават“ – това е Орфеевият път. Омир сам си признава, че е самоук, но никой днес не му иска дипломата и не го кори за това. Вечен е принципът, определен от Софокъл: „Важно е да не грешим пред небето“. Орфей не греша пред небето – всичките му неволи са на земята. Орфей прави това, което Платон казва: „Змията се омагьосва със слово (поезия). А поезията е балсам за душата“. „Поетът е същество леко, хвъркато, боговдъхновено и обезумено“. Това е Орфей – знае силата на „седемлъчащите зони“ – силата на божественото слово. „Моят гроб ще е единственият, които ще пее“ – прорицава Орфей за себе си. Той знае, че книгите идват от боговете чрез Дарбата Божия.

В Родопите битова легендата, че някога от Небето „падали книжни свитъци с планове на храмовете“. Такива легенди има и в Египет. А Орфей е бил в Египет.

Колко е прав френският поет Гийом Аполинер като пише: „Орфей е по-дивен от седемте чудеса на света“. И чудна е вярата на самия Орфей: „Със Златна колесница към бъдещето ще летя!“.

Приех полъха на трепетликите като знак да докосна с ръка Каменния надпис от село Гела. И за да го съхраня го преписвах буква по буква цели 4 часа. Всяка буква съм опипвал с пръст, за да усетя архетипната памет като хладен токов удар в гръбначния стълб. Бяха 978 букви, издълбани в 25 линеарни реда... Преписвах и мислех: дали ще срещна думата „музика“, дали ще срещна името му, дали ще усетя присъствието на музите.

Сякаш Каменният надпис от село Гела, още преди разчитането ми подсказваше, че Тракия наистина е родина на деветте музи. И вече знаех как древните майстори са изобразявали деветте музи.

Калиона – майката на Орфей – муза на епическата поезия – е изобразявана с писмена табличка.

Клио – муза на историята – е изобразена със свитък в ръка.

Урания – муза на астрономията – е изобразена с глобус в ръце. А Орфей пръв на Земята изрича, че Земята е кръгла.

Ерато – муза на любовната поезия – е изобразена с китара. А няма друг такъв недостижим китарист като Орфей.

Евтерпа – муза на лирическата поезия – е изобразена с флейта. Орфей е посрещал изгрева на височина, свирел е на флейта и е наричал слънцето – флейтист (заради лъчите му).

Терпсихора – муза на танците и хоровата лирика, изобразявана с лира и плектрон. Както е изобразен Орфей на вазата в Сицилия.

Или шест музи от деветте музи са свързани с Орфей. Останалите три – Мелпомена, Талия и Полихимния – са изобразени с маски, свързани с трагедията, комедията и пантомимата. Тези три музи са свързани с Дионис – раждането на театъра чрез шумните Дионисови шествия. И деветте музи са рожба на Тракия чрез Орфей и Дионис. Орфей също е изобразяван на древно огледало с писмена табличка или папирусови свитъци в кошница. Това е доказателство, че древните са знаели за връзката на Орфей с азбуката.

Буквите мълчат. Издълбани в камъка можем да ги наречем „думи в мълчание“. Прочетем ли ги с уста стават „думи в говор“. На мен ми предстоеше да превърна „думите в мълчание“ в „думи в говор“.

Каменният надпис от села Гела е по-стар от досегашните надписи по нашата земя, защото в него си личи развоят на азбуката. В Египет и Финикия азбуката е от 22 букви – всичките съгласни. Но азбуката в Родопите – село Гела – е не само от съгласни. Тук виждаме пробив на някои гласни и особено на гласната „А“ – божественният знак. В надписа от село Гела буквата „А“ се повтаря над 80 пъти. И това ще е подложката, на която един ден светите братя Кирил и Методий ще създадат най-съвършената азбека на света – КИРИЛИЦАТА. Орфей е определен като един от 7-те мъдреци на света, а братята Кирил и Методий като покровители на Европа.

Походът на Марк Крас срещу бесите е поход за завладяване на Златните рудници на траките и завладяване на най-главното светилище в Родопите – светилището на Дионис. В това същото

святилище е предсказана съдбата дори на римските императори и затова римляните са искали да го завладеят. Римляните са подсилвали враждите между тракийските племена, за да ги покоряват едно след друго.

В 11 г.пр.н.е. бесите вдигат въстание срещу установения ред от римляните. Светилището е предадено на одрисите, а бесите са искали да си го възвърнат. Римляните нарочно предоставили главното святилище на одрисите, защото одрисите ги посрещнали „с голи ръце“ – не воювали срещу римляните. Това въстание на бесите не е ръководено от пълководец, а от жрец – Вологес. За какво им е живот на бесите ако им е отнето главното святилище?! Бесите така яростно нападнали одрисите-траки, че ги съкрушили и превзели Адрианопол (Одрин). После опустошили Херсонес (Земята край Дарданелите). И оттогава римляните оставили думите „Родопите са един заспал вулкан“. Те помнят този вулкан и от въстанието на Спартак.

Няколко мъже изнесохме каменната плоча навън, на слънце. Колко столетия и хилядолетия тя е лежала под земята? Нека да се сгрее заедно с нас. Плочата е голяма – дълга е един метър и е широка 85 сантиметра. Съдържа 978 букви на 25 линейни реда.

ОРФЕЙ ПРЕНАСЯ АЗБУКАТА ОТ ЕГИПЕТ В РОДОПИТЕ

Издълбаните 978 букви включват коптски букви, финикийски, много кирилица, гръцки и латински букви (малко). Това сякаш наистина е подложката, върху която са работили светите братя Кирил и Методий. Чрез пренесените от Орфей букви ние сме дали писменост на цяла Европа, а чрез Кирил и Методий – сме дали писменост на славянския свят.

Рухва досегашното научно убеждение, че траките са били „безписмен и безкнижен народ“. Плочата от села Гела доказва, че бесите са имали писменост. Отначало тя е била само за пос-

ветените. А когато се опитали да я разпространят, за да обединят траките, Орфей е бил убит и мисията – осуетена.

Тази плоча е била укривана много пъти: Веднъж по време на римляните – покорители на бесите. Втори път при покръстването на България (тогава са се унищожавали езическите книги). Трети път по време на вековното османско иго. И четвърти път – точно на 20 юли 1881 година, когато за същата плоча отново е направено скривалище. Укриването е датирано и на самата плоча. То е станало на връх Илинден – 20 юли. Плочата се смята за свята и свещена.

Чудно е, че ние отричаме собствената си писменост, а гърците я признават. Платон пише: „Жреците разполагат с купища книги на Орфей“. В Родопите, а сетне и на остров Самотраки е бил създаден свещеният език на траките, достъпен за малцина – само за посветените. Между бесите от Родопите и коптите от Египет (коренното население на Египет) е имало непрекъснат мирен съюз и взаимно подпомагане. Орфей – „най-великият смъртен поет и музикант на света“ – реформирал коптската азбука, създал нова азбука, а първият родопски епископ Никита Ремесиански (V век) превел Библията на Бески език. „НИЕ СМЕ ИМАЛИ „БИБЛИЯ БЕСИКА“.

Думите в надписа от села Гела не са разграничени. Не са разграничени и изреченията. Всичките 978 букви са едно до друго.

Ако можех да открия само една бримка, плетивото от букви ще започне да се разплита.

Сложността идва и от това, че думите може да не са изписани целите, а с големи съкращения. Такива съкращения после имаме и в църковните старобългарски книги. Исус, Христос, Господ и др. се пишат съкратено с лигатури отгоре. Но тук нямаше и лигатури.

НАЙ-НАПРЕД ОТКРИХ ДУМАТА „КАДЪМ“ И ВЕДНАГА РАЗБРАХ, ЧЕ ТОВА Е КЛЮЧЪТ. Знаех кой е Кадъм. Това е първият помощник на Орфей, който му е помагал да пренесе писмото от Финикия в Родопите. И заслужено името му е изписано в плочката. ХВАНАХ БРИМКАТА.

Езикът на траките е угаснал в VI век, а българският език се въздига в IX век чрез Кирил и Методий. Цели 300 години България търси път в азбуката и писмеността.

В битката за писменост Орфей не е тръгнал към пиктограмите, иероглифите, клинописа и други писмена, а избрал коптските букви, които са като „сиамски близнаци“ с „кирилските букви“. В тази плоча от село Гела най-много са кирилските и коптските букви, и съвсем малко финикийските, гръцки и латински букви.

Но не бива да мислим, че пренасянето и създаването на азбука е по силите само на един човек. В създаването на новата азбука участват: гениалният Орфей, брат му Лин, поетът Музей, поетът Аристей, сродникът Кадъм, финикиецът Паламед. Орфей, Лин и Аристей са познавали финикийските букви. И не случайно Еврипид пише: „На тракийски таблички е записано Орфеевото слово“. Същото потвърждават и Хераклид, и Платон, и Питагор.

КЪДЕ Е КЛЮЧЪТ?

Много тъжно е ако след дълго отсъствие пристигнеш в бащината къща, но не намериш ключа, за да отвориш вратата.

Как да влезна у дома си (Родната цивилизация на траките).

Отначало музиката, рисуването и словото са вървели заедно. Рисунките по родопските скали са белег на синкретично изкуство. Най-добрите музиканти и поети в древността – в музикалните и поетически състезания – са били награждавани с резбовани чаши от дърво „от устни недокоснати“. На тези чаши е бил изобразяван Орфей – недостижимият поет и музикант в целия свят. Висока е била тази награда за следовниците – поети и музиканти. Сетне резбованите чаши довели и до резбовани дъсчици, които станали и метални пластинки. На тях е имало изображения, знаци и надписи – израз на голямо синкретично изкуство. Затова Черноризец Храбър пише, че езичниците „с черти и резки четяха и гадаеха“.

Как може да вземем азбука от Гърция, когато тя още не е имала

писменост. Най-старият гръцки надпис е от VIII в. пр. н. е. – „Чашата на Нестор“ от Пилос. На нея е изобразен аргонавтът Нестор, който е бил заедно с Язон и Орфей в Похода на аргонавтите да Колхида, а по-късно, вече остарял, Нестор е вай-възрастният участник в Троянската война (70-годишен). Това също е доказателство, че Походът на кораба „Арго“ е станал „едно поколение преди Троянската война“. Така датирах времето на Похода и времето на Орфей – XIII в. пр. н. е. Но на същата чаша на Нестор е изписан и един певец. Не са го наименовали, но за мен е ясно като бял ден, че това е Певецът Орфей. Нестор и Орфей са били заедно като аргонавти до Колхида. **ТОГАВА КАК НИЕ МОЖЕ ДА ПРИЕМЕМ, ЧЕ СМЕ ВЗЕЛИ АЗБУКАТА СИ ОТ ГЪРЦИЯ, КОГАТО САМАТА ГЪРЦИЯ ОЩЕ НЕ Е ИМАЛА АЗБУКА?!** Съчетанието „АУМ“ се среща неколккратно в каменната плоча от село Гела. Това е дума-заклинание, познато на посветените. Това е знак за птицата Лебед. Лебед се е наричал и Орфей. След смъртта му, както разказва легендата, душата на Орфей отлита към съзвездието „Лебед“. Това съзвездие е душата на Орфей.

„АУМ“ е дума-парола. Дясното крило на Лебеда е буквата „А“, лявото крило на Лебеда е буквата „У“, а опашката на Лебеда е буквата „М“. При полета на Лебеда сякаш летят букви. Еврипид подсказва: „сгъвовете на писмото ми“. Сякаш всяко писмо е един лебед, който пренася някакви вести. Силно е било образното мислене на древните траки.

Древните „писма“ са били на дъсчици със „сгъв“, намазани с восък, на които са се рисували знаците, а след това чрез „сгъва“ дъсчиците са се затваряли навътре, заключвали са се с печат, та никой да не може да разчупи печата и да прочете написаното.

От VIII до VI век пр. н. е. създадената от Омир „Илиада“ се е предавала като устно творчество (Още писмеността не е била изявена). В VI в. пр. н. е. по времето на Пизистрат, за първи път се записва „Илиадата“ като за всеки Омиров ред-стих се е заплащало на записвача по един обол. Тримата първи записвачи на „Илиада“ са Ономакрит, Зофир и Орфей (друг Орфей). Ономакрит е първият записвач, който записвайки устното творчество на Омир, попада

и на още неунищоженото творчество на Орфей. И – без да му се заплаща – той записва книгата „Оракули“ от Орфей. Ономакрит съпоставя поезията на Омир и Орфей и дава преднина на Орфей. Поради това Ономакрит е бил наказан и за да се спаси бяга при персите.

XIII–VIII в. пр. н. е. е ОРФИЧЕСКИЯТ ПЕРИОД В СВЕТОВНАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ. ТОВА Е НАШИЯТ НАЙ-ГОЛЯМ ДЯЛ В СВЕТОВНАТА КУЛТУРА. ТОЙ Е ДОПРИНЕСЪЛ МНОГО ЗА ЕВРОПЕЙСКОТО ВЪЗРАЖДАНЕ.

ТАЙНАТА НА ПОСВЕТЕНИТЕ

По времето на Орфей светилищата са били най-магнетичните места. Те са били сърцето на племето. В него се е съхранявала паметта на предците, в него са се изграждали обрядите, в него са звучали песнопенията и в него се е прорицавало бъдещето.

Орфей израства от дете в светилището на Дионис и душата му е в светилището. Ако има нещо, което у него поражда съпротива, това е принасянето на кръвни жертви. Основното у Орфей е: „Кръв не проливай“. Орфей е против човешките и животински жертвоприношения. Наш езиковед е изписал: „Трагичната съдба на българския народ е свързана и с трагичната съдба на българската книга“. Хиляди са унищожените стари ръкописи – на траки, славяни и прабългари. Умирали сме и сме се прераждали като феникс птица. Районът на село Гела ще се окаже най-древният просветен и културен център, далеч преди Атонските манастири и Бачково. Следва просветният и културен център на Пловдивските тепета, сетне Преслав, Охрид, Рилския манастир ... „По-добре книга, отколкото паметник!“ – са изричали древните – „Което се напише с перо – не може да се отсече с брадва“.

Според Хикман древните иероглифи се четяли и пяхи. Писмото отначало е било рисунка, музика, слово, в тяхното единство.

Каменният надпис от село Гела ще е още едно доказателство,

че голямото светилище на Дионис е било в най-високата част на Родопска планина.

В древността цяла Родопска планина е била покрита със светилища – 4 големи, една дузина – средни, и цяла мрежа от малки светилища. На базата на половинвековните си изследвания бих очертал така четирите главни светилища в Родопите:

1. Голямото светилище на Дионис – в село Гела (Още неразкрито)
2. Светилището на Кронос – в село Мугла (Още неразкрито)
3. Светилището на Уран – Перперикон до Кърджали (Открито)
4. Светилище на Юпитер – край Доспат (Още неоткрито)

Около всяко от тези четири главни родопски светилища има цяла мрежа от средни и малки светилища. Един ден ще поникне цялата карта на светилищата в Родопите. Орфей е против месоядството, против разгулните вакхически оргии, против разкъсването на жертвените животни, против вакханалиите.

Орфей е първият посветен, който чрез гениалната си дарба иска да облагороди народа си. Да обедини 90-те племена на траките и да ги въведе в света на свещените изкуства. Той е против войните, насилията, кражбите и разгула. Неговите реформи се явяват отказ или омекотяване на Дионисовите шествия, в които без юзда летят първичното, нагонът и оргията.

Орфей е приел тайнствата на Атлантите и знае космическите тайни. Той е свързал Атлантида, Египет и Родопите в един свещен триъгълник. В Родопите има естествени пирамидални върхове, а в Египет – изкуствени пирамиди, строени от човешки ръце. Над Родопските и Египетските пирамиди сияе съзвездие Орион, откъдето се смята, че са долетяли древните пришълци с космическите си кораби. И досега египтяни пеят химни за река Нил по време на изгрева на звездата Сириус, която е в ляво от Орион и носи пълноводията и плодородието на Нил.

Орфей владее овомантията и разкрива мигом кражбите и злините. Той е телепат.

Орфей пръв изрича, че Земята е кръгла и това зрънце ще го

повтарят Питагор, Ератостен, Галилей и Коперник, докато рухне хилядолетната заблуда, че Земята е плоска.

Дионис е корен, а Орфей – небесен плод, на едно и също дърво.

Орфей пръв предсказва за идването на Исус Христос. Само в един Орфеев стих се побира бъдното Евангелие: „Помощ на слабите, утешение на страдащите, надежда за всички“.

Орфей е предсказателят и предтечата на Христос. Орфей знае какво е питието „Кикеон“ – Деметрината храна. Но това е път към магьосничеството, а Орфей върви по друга пътека. Музикалните и поетични мистерии в Родопите той пренася в Делфи, Самотраки, Египет и Колхида. Орфей познава отлично родопските билки, знае тяхната сила, и като велик лечител оставя следи и признания в такива лекари като Хипократ и Гален.

Най-сетне за какво са тия букви, които е изобретил и съставил?

Какво е това „всепапет“ (Азбуката).

В голямото светилище на Дионис Орфей има училище с деца – ученици. Три години тези ученици мълчат и се наричат акустици. Същото по-късно ще приложи Питагор в Питагорейската школа. Едва след това учениците могат да участват в беседи. Така „думите в мълчание“ се прераждат в „думи в говор“. Но „думите в мълчание“ е каптиране, а „думи в говор“ – изтичане на чешмата. Коя чешма може да устои ако не каптира водата си.

Затова ще никнат признания: „Човекът, които пръв установи тези закони на буквите е Орфей и Кадъм Островитянинът“ (Това е признание за създателите на азбуката и още един факт, че Кадъм не е финикиец, а трак от някой остров).

Орфей може невъзможното: камък, увит в папирус, ударен от Орфей с пръчица – папирусът се развива и отлита, а камъкът остава във въздуха, без да пада. Орфей е отнел тежестта на камъка. Той може със звук да строи камъка. Останал камъкът във въздуха, без да пада, издава звук. Този звук се нарича „соника“ и лекува. Орфей е посветил цял химн на най-големия египетски жрец – Протей.

Орфей достига и до „пеене на сън“ – белег на избраничество. Той ще пее и когато му отсекат главата с меден меч и я захвърлят в Хебър (Марица) заедно с лирата. Орфей ще пее и когато е в гроба и самият му гроб ще пее. И хората, които се докоснат до този гроб, в този миг ще запеят.

Решил е да създаде и азбуката. Там е душата му. И през каквито и лабиринти да мине това дело – азбуката, като душата – не може да се изгори, не може да се удави, не може да се заличи. В азбуката Орфей е вложил собствената си душа.

ПЛЕАДА ЗАБРАВЕНИ – НЕЗАБРАВИМИ ПОЕТИ

Някога Родопите са смятани за планина-сфинкс. И всички загадки и отговори се кръстосват около името на Орфей. Но самотен гений ли е Орфей или той е най-ярката звезда сред плеяда древни поети на Тракия.

По Аполодор за синове на Калиопа и Ойагър се считали Лин и Орфей. Това означава, че Орфей е имал брат, който се е казвал Лин. (Лин е упоменат в плочата от село Гела). Лин е учител на Орфей по музика. Хезиод пише за Лин: „Колкото смъртни певци и китаристи имало, всички го оплаквали по пирове и хороводи като започвали и свършвали с Линос“. Лин изобретил триструнната лира и поетичния ритъм. Бил запознат с финикийската азбука (Обърнете внимание на това!). Споменават го Омир и Хезиод. Не друг, а Омир пише как гърците изучавали песен от Лин, как възприемали хорото на траките и как пели и свирели „хубава Линова песен“ – думи на Омир. Лин е създал така наречената „лунна поезия“. Това е най-скръбната поезия писана досега. Лин е убит от свой ученик, заради това, че Лин бел недостижим.

Велик съвременник на Орфей е поетът на Тракия Музей. Той е бил ученик на Орфей. В двора на Пизистрат са документирани поеми, които се приписват на Музей. Платон представя Орфей и Музей за братя. „Жреците – пише Платон – привеждат за сви-

детели поетите. Те представят много книги на Музей и Орфей“. Какво голямо признание на Платон за реални книги на Музей и Орфей. И по-нататък Платон пише: „И по тези книги извършват своите свещенодействия“. Ето как тракската култура е била възприемана в древността от Гърция – с чувство на признание и преклонение.

Лукиан упоменава, че Орфей е бил домакин на Филипопол (Пловдив). Орфей, Музей и Евмолп са работили заедно на тепетата на Пловдив.

В Пловдив се съхраняват сечени монети с образа на Орфей и Евмолп.

Евмолп е бил поет-трак, който е бил и пълководец. Той е бил и тракийски цар, завладял Елевзин и създал Елевзинските мистерии (близо до Атина). Омир отбелязва знатния род на Евмолп. Евмолп е бил съпровождач на Орфей. Името му означава „Сладкопеец“. Евмолп е написал свещените песни „Телетай“. (Тази дума я има в каменния надпис от село Гела). И Евмолп е убит недалеч от Акропола. Еврипид в драмата си „Вакханки“ документира, че гробът на убития Евмолп бил осветен за първото извършване на Елевзинските мистерии. Ето как древните гърци като Еврипид, макар и сами да са велики поети, признават тракийския зародиш на Елевзинските мистерии. И то не като легенда, а като реален факт: „Бих разгръщал писанието по дъсчиците, които мъдрите хвалят“. С образа на Евмолп се секат римски монети.

Има и други поети-траки като Тамирис, Филамон, Памфос, Аристей, Магадис, Олен, Демодок, но ние тук се спираме само на онези поети, които имат свой принос при създаването на писмеността.

Най-сложна е ролята на поета Аристей, който е бил зет на Кадъм, но не е долюбвал Орфей и Евридика и има вина за смъртта на Евридика. Той е бил или съперник на Орфей заради Евридика или такъв завистник, който не може да понесе великата любов на Орфей и Евридика. Аристей също е убит – от собствените си пчели – заради злото, което нанася на Орфей и Евридика.

Без гениалния принос на Орфей потомците не биха вдигали

храмове, статуи и изображения на Родопеца в Делфи, Пиерия, Йония, Александрия, Кайро, Сицилия, и на много други места. Според Аполодор, самите гърци смятат, че „краят на канибализма (людоедството) в гърците е сложил Орфей“.

Йоан Цец признава, че Омир заемал стихове и идеи от Орфей. А Еврипид, Платон, Хераклид твърдят, че е имало „Орфееви таблички“, на които е било записано Орфеевото слово.

Вергилий е съхранил два стиха от Орфей:

*Как биха мойте кости почивали леко,
когато някога вашата флейта запее
за моята обич...*

Затова запечат ли родопчани, сякаш запява Орфей.

СЪЗДАТЕЛИТЕ НА АЗБУКАТА

Да изброим създателите на азбуката:

1. Орфей.
2. Лин.
3. Музей.
4. Аристей.
5. Кадъм.
6. Паламед.

От тези създатели на азбуката на първо място е Орфей. Гениалният му принос е дал тласък на една колосална идея. Сам Орфей е написал в Египет: „КОГАТО В ЕГИПЕТ СЪЗДАВАХ СВЕЩЕНОТО СЛОВО“. В началото той е бил единствен, а след това един по един е привлякъл горните поети.

Орфей е започнал да създава азбуката в Египет, след това във Финикия, а след това и най-вече в Родопите. Като заровено зърно в добра почва Орфей е дал възможност писмеността да поникне, да кълни, да вретени и да узрее като златен клас. **РОДОПИТЕ СТАВАТ РОДИНА НА ТАЗИ ТЪЙ ДРЕВНА АЗБУКА.**

Създаването на азбуката е революционно дело – това е всемайка на човешката памет. Забравата върви и мете спомените, а азбу-

ката върви след човека и го възкресява. Словото е божествено и носи „седемлъчащите зони“. От всяко истинско слово говори Бог. „Всичко е числото 7“ – изрича Орфей и го повтаря Питагор.

Ето кратки щрихи за създателите на Азбуката.

1. Орфей Родопееца – Канос. Той създава азбуката през XIII в. пр.н.е. Изготвя я в Родопите – в светилището на Дионис. Дарява я на Гърция, за да се разклони в цяла Европа.

2. Лин. Изписан в Каменния надпис от село Гела. По-голям брат на Орфей и негов учител по музика. Затова Орфей изписва името на Лин. На Чернатица, между селата Ситово и Бойково е имало селище на име Лин.

3. Музей. Това е най-добрият ученик по музика на Орфей. Останала е легенда, че след смъртта на Орфей лирата на Орфей се е полагала на Музей. И Лин, и Музей са знаели финикийската азбука. Към Музей са се обръщали с думите „Дивни Певецо!“.

4. Аристей. Този певец-трак е откривател на пчеларството. И той е познавал финикийската азбука. Бил е зет на Кадъм. Завиждал на Орфей и причинил смъртта на Евридика – подгонена от него през родопските ливади тя стъпила връз люта змия. За наказание Аристей погинал от собствените си пчели.

5. Кадъм. Дядо по майчина линия на Дионис. Аристей е зет на Кадъм. Кой дядо няма да види чедото и внучето си. А те са в Родопите. Затова името на Кадъм е записано на Каменния надпис от село Гела – благодарност за пренасянето на финикийските букви. Кадъм е по-малък брат на сестра си Европа. И Европа е дошла през морето като се заселва малко по-наизток от Родопа (край река Марица). Тя дава име на първото географско обозначение на думата Европа. По поръка на баща си, Кадъм е търсел сестра си. Но тя е избягала при тракийския цар Финей. Той я дарява със земя в района между Марица и Странджа. Тук Европа живее в свои владения и вече не се завръща във Финикия. Понеже краят на Тракия е Финикия, навярно Европа бяга към корена си. Цяло родово гнездо има в Родопите от клона на Кадъм. Взаимното тачене между Орфей, Дионис и Кадъм е било голямо. Тъкмо това е породило завист у зета на Кадъм – Аристей.

6. Паламед. В гръцките извори за раждането на писмеността също са упоменати имената на Орфей, Музей, Лин и към тях е прибавен и Паламед. Мнозина смятат Паламед за грък, но той е от Финикия и навярно той е единственият кореняк- финикиец. Той живее след смъртта на Орфей и предава на гръците 16 букви от азбуката. Другите гръцки букви са прибавени по-късно.

На името на Паламед има драма от Софокъл. Но кой е Паламед?

Той е финикиец. По време на Троянската война е бил жив и незнаяно защо застава на страната на гръците. Заедно с ахейците воюва пред стените на Троя. Бил храбър и ахейците го обичали. Но Одисей дълбоко го мразел и търсил повод да го убие. Това станало така.

Одисей затаил омраза към Паламед заедно Паламед разкрил някои от хитрините на Одисей. За да си отмъсти, Одисей взел торба със злато (плячка от Троя) и я заровил в земята, където била палатката на Паламед. След това Одисей публично обвинил Паламед, че се е продал на троянците и че бил подкупен от тях. Завел ахейците на мястото, където сам закопал златото, разкопал земята и в гнева си всички ахейци убили Паламед с камъни. Така загива Паламед.

Онези учени, които пишат, че в основата на кирилицата лежи гръцката писменост, се лъжат. По времето на Орфей още няма гръцка писменост, за да я ползват. Вярно е обратното – Орфей помага на Гърция да си има свое писмо. Затова в Гърция високо тачат Орфей Родопееца. Ние не го тачим достатъчно.

РАЗЧИТАНЕТО НА КАМЕННИЯ НАДПИС

Това е работа на науката, на специалистите епиграфисти. Аз съм поет. Но нали и всички създатели на азбуката са поети.

Най-напред публикувах Каменния надпис, за да дам преднина на науката: специалистите – епиграфисти ще имат в ръцете си

копие от оригинала и ще го разчетат. Водих и много професори до село Гела. Нека има очевидци. Но времето си течеше, а не последва никаква друга публикация.

Тогава се отдадох на надписа. Разграничих две думи Кадъм и Линос – и двамата са създатели на азбуката. Потърсих кореновата система на древните езици, когато думите са били близки – често пъти общи или сродни. И – ред по ред – цели 25 линейни реда, 978 букви написани една до друга, взеха да се разплитат. Надписът оживя и в сънищата ми. „Думите в мълчание“ се прераждаха в „думи в говор“. Имах в ръцете си и 10 азбуки, от които тук прилагам 5 азбуки. Всеки би могъл да сравнява и да търси.

При разчитането помогна и това, че коптските букви и кирилицата са много близки. Сякаш наистина Орфеевото писмо е подложка на азбуката на Кирил и Методий.

Но защо последното укриване на Каменния надпис от село Гела е станало на 20 юли 1881 г. Та нали вече сме били освободени от турско робство. И би трябвало азбуката да прогърми, вместо отново да се скрива. Нима родови потомци на посветените са искали да запазят силата на древните тайни?

До Каменния надпис, сложен на стар жертвеник от светилище, има оставени листа хартия (проядени като решето). Върху хартията са изписани много имена – на укривателите на плочата. Надписите на хартията не са изследвани.

В каменния надпис от село Гела най-срещаните думи са: Библия, писмо, музика, Бог, Ил-Илия, Исус и други. Илинден е празникът на село Гела. Каменният надпис е скрит на връх Илинден – 20 юли. Илия иде от Ваал – бог на гръмотевиците. Името „Илия“ означава „Крепост господня“. Господ спасил Илия от поругание и дал на враните да го хранят.

КОЛТСКА АЗБУКА

Названия	Звукови стойности	Букви	Гръки унциал	Названия	Звукови стойности	Букви	Гръки унциал
Alpha	a	Α α	Α	Pi	p, b	Π π	Π
Vida	b, v	Β β	β	Ro	r	Ρ ρ	Ρ
Gamma	g	Υ γ	Γ	Sima	s	Σ σ	Σ
Dalda	d	Δ δ	Δ	Tau	t, d	Τ τ	Τ
Ei	e	Ε ε	Ε	He	ū	Υ υ	Υ
So	ś	Ϛ ϛ	Ϛ	Phi	ph	Φ φ	Φ
Zita	dz	Ζ ζ	Ζ	Khi	kh	Χ χ	Χ
Ita	e, i	Η η	Η	Psi	ps	Ψ ψ	Ψ
Thita	th	Θ θ	Θ	Au	ū, ō	Ω ω	Ω
Jauta	i	Ι ι	Ι	Stei	sh	Ϛ ϛ	
Kapa	k	Κ κ	Κ	Fei	f	Ϝ ϝ	
Laula	i	Λ λ	Λ	Chei	ch	Ϟ ϟ	
Mi	m	Μ μ	Μ	Hori	h	Ϡ ϡ	
Ni	n	Ν ν	Ν	Janja	j-g, dzh	Ϝ ϝ	
Ksi	ks	Ξ ξ	Ξ	Tshina	tsh	Ϟ ϟ	
O	o	Ο ο	Ο	Ti	ti	Ϝ ϝ	

ФИНИКИЙСКА АЗБУКА

Букви	Названия	Значение на названията	Значение на буквите	Букви	Названия	Значение на названията	Значение на буквите
𐤀	Āleph	Вол	а	𐤁	Lā'-medh	Остен	л
𐤁	Bēth	Къща	б	𐤂	Mēm	Води	м
𐤂	Gī-mel	Камила	г	𐤃	Nūn	Риба	н
𐤃	Dā'-leth	Врата	д	𐤄	Sā'-mekh	Стълб	с
𐤄	Hē	Прозорец	h	𐤅	Luyn	Око	е
𐤅	Vāv	Сърп (?)	в	𐤆	Pē	Уста	п
𐤆	Zāyn	Оръжия	з	𐤇	Tsā'-dhē	Копие (?)	ц
𐤇	Hhēth	Ограда	х	𐤈	Kōph	Възел (?)	к
𐤈	Tēth	Змия	т	𐤉	Rēsh	Глава	р
𐤉	Yōdh	Ръка	й	𐤊	Shīn	Зъб	ш
𐤊	Kaph	Длан	к	𐤋	Tāv	Белег	т

КИРИЛИЦА

Букви	Числени стойности	Звукови стойности	Названия	Букви	Числени стойности	Звукови стойности	Названия
а	1	а (a)	АЗЪ	х	600	х (ch, χ)	ХЪРЪ
б	—	б (b)	БОУКЪ	w	800	о (o)	ОТЪ
в	2	в (v)	ВЕДЪ	ш	—	шт (š)	ШТА
г	3	г (g)	ГЛАГОЛЪ	ц	900	ц (c)	ЦН
д	4	д (d)	ДОБРО	ч, ч	90	ч (č)	УЧЪ
е	5	е (e)	КЪТЪ	ш	—	ш (š)	ША
ж	—	ж (ž)	ЖИВЕТЕ	ъ	—	между о и у (ъ, ъ)	ЪЗ (голям ер)
з, ѝ, г	6	дз (dz)	ВЪЛО	ь	—	между е и и (ь, ъ)	НЬ (малък ер)
з, ѝ	7	з (z)	ЗЪМЛА	ы, ън (ы)	—	руско ы (y)	НЪ
и, ѝ, ѝ	10	и (i)	—	ѣ	—	ѣ (=ä) (ě)	ЯТЪ
и	8	и (i)	ИЖЕ	ю	—	ю (ju)	—
и	—	г' (g')	ГЪРЪ	я	—	я (ja)	—
к	20	к (k)	КАКО	ѣ	—	ѣ (je)	—
л	30	л (l)	ЛЮДЪ	ѣ, ѣ (ѣ)	900	ѣ (č)	АСЪ (малък юс)
м	40	м (m)	МЪСАНТЕ	ж	—	о ^н (Q)	ЖСЪ (голям юс)
н	50	н (n)	НАШЪ	ѣ	—	ѣ ^н (č)	АСЪ
о	70	о (o)	ОНЪ	ж	—	ѣ ^н (č)	ЖСЪ
п	80	п (p)	ПОКОН	ѣ	—	ѣ ^н (č)	ЖСЪ
р	100	р (r)	РЪЦН	ѣ	—	ѣ ^н (č)	ЖСЪ
с	200	с (s)	САМО	ѣ	60	гр. ξ (ks)	ѣН
т	300	т (t)	ТЕРЪДО	ѣ, ѣ	700	гр. ψ (ps)	ѣН
у, ѝ, ѝ	400	у (u)	УЧЪ	ѣ, ѣ	9	гр. θ (th)	АНТА
ф	500	ф (f)	ФЪРЪ	ѣ, ѣ	400	гр. υ (ü)	ѣНИЦА

ГЛАГОЛИЦА

Букви	Числени стойности	Звукови стойности	Букви	Числени стойности	Звукови стойности
†	1	а	∩∩	300	г.
⌘	2	б	⊗	400	у
∪	3	в	⊕	500	ф
⊗	4	г	⊖	600	х
⊕	5	д	⊗	700	о
⊖	6	е	∩	800	щ
⊗	7	ж	∪	900	ц
⊕	8	дз	⊖	1000	ч
⊖	9	з	∩	—	ш
∩	10	и	⊖	—	между е и у (ъ)
⊗	10	и	⊗,⊕,⊖	—	руско ы
⊕	20	и	⊖	—	между е и и (ь)
∩	30	г'	⊗	(800?)	ть я
⊖	40	к	∩	—	ю
⊕	50	л	⊗	—	я ть
⊗	60	м	⊖	—	е ^и
∩	70	н	⊕	—	о ^и
⊖	80	о	⊗	—	йе ^и
∩	90	п	⊖	—	йо ^и
⊕	100	р	⊕	800	грц. θ
⊖	200	с	⊖	—	грц. ν

ГРЪЦКА АЗБУКА

Букви	Изговор		Имена
	В класическия гръцки език	В новогръцкия език	
Α α	а	а	άλφα
Β β	б	в	βέτα
Γ γ	г	г, й	γάμα
Δ δ	д	д	δέλτα
Ε ε	е (кратко)	е	επίσημο
Ζ ζ	дз	з	δέλτα
Η η	е (дълго)	и	ετα
Θ θ	т (th) (придихателно)	т (th)	тета
Ι ι	и	и, й	йота
Κ κ	к	к, къ	капа
Λ λ	л	л	ла(м)бда
Μ μ	м	м, мъ	μνο (ми)
Ν ν	н	н, нь	ννο (ни)
Ξ ξ	кс	кс	кси
Ο ο	о (кратко)	о	ομικρόν
Π π	п	п	пи
Ρ ρ	р	р	ρο
Σ σ, ς	с	с, з	σίγμα
Τ τ	т	т, д	тау
Υ υ	ю	и	υπίσημο (ипсилон)
Φ φ	ф	ф	фи
Χ χ	х	х	хи
Ψ ψ	пс	пс	пси
Ω ω	ō (дълго)	ō	ομέγα

Св. Илия е бил роден в пламък и бил обвит в пламък. Той можел да предизвиква вихри, земетръси и светкавици. В негова чест е Юпитеровият жезъл на жреците, които са можели да събират облаците и да предизвикват гръмотевици. Така са спасявали светилището. Орфей не е пожелал да ползва Юпитеровия жезъл, за да не прояви насилие. „Кръв не проливай!“ е основният му стих.

Реалният живот на пророк Илия е 906 – 838 г.пр.н.е. Живял е около 400 години след Орфей. Неговата роля е била с гръм да пази светилището. Но той носи и дъжд, и роса. Носи и обновлението. Негови символи са кръг и петел. Той пази Орфеевото светилище, макар и многократно да е разрушавано.

Орфей и колесничарят Илия сякаш ме взеха в колесницата си към Божественото слово. Повтарях си наум стих от Орфей:

*Със Златна колесница
към бъдещето ще летя*

И каменният надпис също излетя.

1) *Каменин назпис от с Гела, засчети на Никола Бисоц, 2002г.*
 1 Н АВ М С П М Н Г А Ч А Ш М В Л В Е П М К П М С Г М Л М К О П В К
 2 П М К Т Л Д П Е Р В З Н Л М Р Л В А М Р Г Р А С Г С В С К А Т Д Л Н Р С
 3 Т А С И Р Л Л Л М А Л Ш А С А В С С Р М Г Н Л А К Р К С М Х С М И Т К У М Л
 4 Т Р У Н Н Ч А Т А К Х С М М В З Р М И Д Д О О Т Н Н М Т П Р А С К В Е М М П Е А Н К
 5 В Н Т Е Л Ч А Т Н Ч Р А У А Ч А С А П Л В Т А Ч С М У В Л Е Л У М Н С Л Т Л М М С К
 6 М А Ч В А Ч Е Н А Ч И В М П Л Т Р Л Ч Т Т Н Т Л У Н Л У Н К Р Д У В Л У Т Н Р С М Р Л Ч
 7 В Л У М А Ч Н З Р Н М А Ч М Л Ч О З Т С Л В Л У М А Ч Н З Л У Т Р А М З У Х П С А Ч
 8 Е Л У М З К А Ч С Л У П А Ч А А Ч К А Ч Р Л П А К Л Т Х А Н В А Ч М А Ч Р Х
 9 М А Ч Л М Р Н Т К А Ч М Н Р Л У Т А Ч С А Ч Т Т Л У И Ч Г Л Ч К О Ч - М
 10 Н О З П А У М А Ч М А Ч Т А Л Ч К Л Ч В Л У Г Т С К М Ч З А Ч Н А Ч Н
 11 М Л Ч П Л У Т А Ч С А Ч М К М К Л Ч П М Ч М М Л К М М А Ч М В Ч
 12 Т Н Т Л У Т В Л У М А Ч Т М Г Т В Р Н А Р Т Н Д У З Р М Н В М А С А Ч А Ч
 13 С Д У Х Л М А Ч К М М К А Ч В В А Ч Р С В Р К Н А Ч У Л Н П М Н Н З
 14 М Л Ч К Л Ч А Н В Л Ч Н В Л Ч С Д У Л А Н К У Г Ч Д А Ч Г Г М М Р
 15 В М С М Т З У Н Л Ч Х А Р П У Ч В В Л У В З С С С Н Л У И Н С С Ч Х И В
 16 С Л Ч Л М М Л Н М К Л Ч А В Л Р Ж У С К Н С М В Л М Н А Ч В Л Л А М
 17 Н С А Х С С М С А Ч С Е Х В К М А Н Р Ч Г В З Т Т В Т О У М Ш А Ч У В Ш М В
 18 Л Т Т А Г М Г М Р С А Ч Т Б Л М Л У Р Ш М З Л М С Н Д У Г В З Н С Т Н Ч Л Ч
 19 К А Д М А Р Л Т А А З А Ч Р Л З С Н А Ч Р А Ч С Л М И Р Т С Р А М П Г Л Н М
 20 А Л Ч Т С Н Л У М М А С А К Н З Р З Г А Т С Г М Г А Ч З Л У М М С Л Ч
 21 Н Н В М Л М Р Р А Ч М С В А Ч С Д У Х Р С Т Р А К Л А Т З К К Р П М Н
 22 Н А Ч Т Л Ч С В М С Г А Ч Н Д У Г Л Ч А Д Ч Т К Л М С С Н Г Л У Х С Г Л У С С Ч
 23 П Л Р А Ч Т А Ч М М А Ч С С В Л Л К Н С Т Р П Л Р Н Р Л У Т Л У С С С Т
 24 Н Л Ч Л А Л Ч В П Л Ч П А Ч Р Л Ч С Д Ч Г Н Л Ч О М Г А Л У М А Ч П А Ч
 25 Н Г Х Л Р Т С Н П Л Ч Х С Р С А З Р Р С Д Ч М Ч А Ч М А В - R
 1881 ЮЛИА 20

ПОСЛАНИЕ ОТ КАРЛЪК

*Разчетен каменен надпис от села Гела,
заснет от Никола Гигов на 8 юни 2002 г.*

Явяването на азбуката е усилие голямо. Алилуя три пъти на Майката. Бог е книгата. Бе тъмен мрак. Писменото слово говори. То е мълния много оракулска.

Писмото върви като хората твърдо. Любима пирамида Дионисова е Родопа – възел на мира. Върви слънцето с мира. Господ е слънцето. Господ Исус е бъден сън на земята на Линос. Той е в буквите.

Тракия е страна на музите, слънцето, любовта и светлината. Алилуя три пъти на буквата „А“. Свещената азбука със свещеното слово е в Родопа – Метропа, в могилите на Карлък. Людското слово е мисъл Христова. Любовта е наш тракийски кумир.

Божествен, лебедов полет и много огън има в тълкуването на Христос. Моли се, майко Метропа! В три гимназиона са младите. Пламък и огън огряват тъмнината. Молитвата към слънцето е лек за вас. Метропа – тракийската светлина – е живот.

Чедата на посветените говорят с аура. Аурата свети, диша и говори. Буквите летят с мислите и говорят. Светлината е мелодия. Бог Или е муска (амулет).

Майката Земя и Библията са от Бога Или. Книгата говори. Дори говори от тъмнината. Бог Или – гръмотевица – е живот. Господ и Библията са наш царски огън в мрака людски.

Библията е една-единствена. Три гимназиона (лицеона) млади са в мълчание (акустици). Божествената Библия мълчи три лета. У траките музите са девет. Писмото е за людете.

Светлината е музика на слънцето. В свещения камък е „А,А“. В Карлък планина е ключът на царската библия с младия цар Орфей Любовта.

Младият бог Ил е лира – нитка любов с музика. Той говори със същите тези букви. И говори чрез Кадъм.

Музиката лети лебедово с Линос. Тайната на любовта е ключ към знанието народно – вдъхновение (муза) една-едничка.

Младият бог говори в този същия камък. Ключ е писмото, ум много има в камъка. Майката като дух лебедов лети.

Твърдо мисли, Тракиецо! Обичай тази Библия. Имай тази молитва Господюва. Твори радост в Родопите, пази Родопа – Метропа. Като майка е Библията – тази същата.

Слово добро в хладен ум. Любовта към камъка, майка Метропа и Карлък е в Библията. Това Господово слово е връзка на камъка със светлината. Писмото помни.

Младият ключ лети с книгата – Алеф (буквата „А“). И книгата е огненият бог Или. Когато огънят се разгори в планината Господюва ще има мир.

В Метропа свещена е могъщият закон на Или цар (Орфей от Ниса). Лирата му пее. И Библията е лира. Има три струни – Слънце, Свобода, Слово. Бог Или е в Свещеното слово и Христово.

Славата на Ил се мени, но хиляди са лъчите на Азбуката. Любете, Раждайте и Живейте. Словото людско и Господово е музика. Обичайте и почитайте Библията.

Исус Христос ще свети в Метропа. Много време е вложено от всички в камъка. И в Ригведа (Зората – Дом на знанието и химните). Твори божествен пламък и мощ и люби щастието мирово.

Отпечатването на камък и геми наши са слънца от АБ (Азбуката). Много люби Лирата. И музиката люби наша и струните. И с дъгата запей високо – Господ Или.

Кадъм устрой „А“. Той бе любим „Аа-Аза“ (Член на комисията от УР (Небето). С лирата засвири за Ур (Небето). Духът слави едничкия рус Рам. Говори му наши думи (мисли).

Ра с лъчите на Ил е молитва майчина. „А“ – Свещеното „А, А“ е Кадмова заръка. Три години той устройва на геми гамите и възлите на мисълта.

Майко Метропа, възпявай младостта с Лира лебедова. Лирата лети лебедово млада и свята – тя е нашият дух и царски трон. С каляска лети законът на Реми (Споменът).

На камъка лъчът звъни като музика. Сгрява ни единствен в дългия ад. От класовете Исусовият сън говори. Христос говори с любовта на Свещеното слово.

Господи, Господи – и слънце, и дух – ти си дума в мълчание!
Свещеното слово е Библията. Обичай книгата. Свещена Тракия
обича планината Родопи и Родопи обича Тракия. Обича и Свеще-
ното слово – святата свобода на Тракия.

В нашата любов е бог Ил. Любете планината, тачете Слън-
цето, любете Свободата и още повече обичайте писмото. Галете
младостта плодносна.

При нас е Царят на царете – Христос. Ра-га е сънят на плани-
ната – Христос. Родопи свята и добра свързва три родопски реки
с духа на небето. Лети лебедова азбука – АБ!

Р – Ра, Слънцето
Родопеца

ЕНДИС = БЕЗКРАЙНО
1881 юли 20

Орфей пръв на Земята (XIII в. пр. н. е.) ПРЕДСКАЗВА за ид-
ването на Спасителя – ИСУС ХРИСТОС. Това се потвърждава
от древните сведения, още от една камей (амулет) от Берлин,
Германия, изследвана от професорите от Лондон, Англия, проф.
Питър Ганди и проф. Тимоти Фрийк, както и от приложената тук
илюстрация на керамичен печат в „Маските на Бога“ – от Джо-
узеф Камбъл (САЩ). В нозете на Разпнатия ясно личи надписът
„Орфей – певец на Дионис“. А седемте звезди отгоре означават:
„Всичко е числото 7“, което означава: „Всичко е Бог“.

Керамичен печат в „Маските на Бога“ Джоузеф Камбъл (САЩ)

ПЛОВДИВСКИТЕ ТЕПЕТА СА ЛАВРОВ ВЕНЕЦ НА ОРФЕЙ И СЛАВА НА ТРАКИЯ

Орфей е свързан най-вече с родната Родопска планина. Затова е наречен Орфей Родопеец – Канос. Но той е свързан още с Хебър (Марица) и с Пловдивските тепета. И то не само чрез смъртта си.

След създаването на азбуката в Родопите Орфей решил да я разпространи като създал Духовен център на Пловдивските тепета. По времето на Орфей (XIII в. пр. н. е.) край Марица се издигнал голям културен център. Следи намираме в митовите, песните, монетите, археологията.

Една от книгите на Орфей се нарича „Деметриада“. Храмът на Деметра в Пловдив е бил под Джумаята. Тук е бил и центърът на Великата Орфеева школа в Пловдив. Евмолп пренесъл култа към Деметра в Гърция, а Орфей пренесъл същия култ в Египет.

Ето какво отбелязва Керн: „Като Орфей Музей е откривател на буквите и също като него е автор на поезия с религиозно съдържание. Музей редактира и записва създадените от Орфей песни“.

Евмолп е също голям тракийски поет и пълководец, който дава първото име на Пловдив: ЕВМОЛПИДА. Една монета от древния Филипопол свидетелства, че Евмолп е почитан като божество.

Като пълководец Евмолп завладява Елевзин преди Троянската война. За това пише Страбон: „Преди Троянската война Атина била завладяна от тези траки, които дошли с Евмолп. Той е свързан с мистериите в най-гаченото от атиняните светилище – Елевзинското. От него води началото си родът Евмолпиди“. Същото потвърждава и Павзаний.

Тримата – Орфей, Музей и Евмолп – са имали една и съща цел – да обединят траките.

Тепетата в Пловдив са били девет. Две от тях са унищожени от човешка ръка. Нека да ги изброим: Небет тепе, Таксим тепе, Джамбаз тепе, Сахат тепе, Бунарджика, Джендем тепе, Лаут тепе. Унищожени са Марково тепе и Петрица (Каменица).

През тези 3300 години Пловдив сменя името си 20 пъти. Но най-съкровено е първичното му име – Евмолпида.

Евмолп означава „Сладкопеещият“. Той е ученик и съпровождач на Орфей. Убит е в сражение до Акропола. Евмолп осъществява на дело книгата на Орфей „Деметриада“ като създава Елевзинските мистерии.

В онова време река Марица е била плавателна. Един разклонен ръкав на реката е текъл и от юг (откъм Джендем тепе). Отдалеч Пловдивските тепета са сияели до обгърналите ги води. По тепетата е имало храмове и статуи. Гледката е била неповторима. Нека я възкресим.

Най-високото Пловдивско тепе е *Джендем тепе* (286 м). Тогава това тепе се е наричало Хълм на нимфите. Горе е имало храм на Аполон, статуи и мраморни колони. Тепето още се е наричало Кендрисос (Централно). Затова и храмът на Аполон се е наричал още Аполон Кендрисийски. Този храм е разкрит – открита бе тракийска гробница с барелефи, капители, антични предмети, съдове, златен венец и сребърна маска.

Тепето *Бунарджика* (265 м) се е наричало Кренис (Извор). На него тогава е била издигната огромна статуя на Херкулес. (Орфей и Херкулес са били заедно като ар-гонавти на кораба „Арго“, за Колхида).

Сахат тепе (222 м) тогава се е наричало Тепе на любовта. В римско време го наричат Венерин хълм. Широки каменни стъпала са слизали от този хълм към два саркофага.

Небет тепе (207 м) тогава се е наричал Музеевият хълм. Тук е било най-святото духовно и книжовно средище на Орфей и на „най-добрият му ученик Музей“.

На *Таксим тепе* (195 м) е бил Акропола. Този хълм е Евмолпиевият хълм. Тук са отсядали римските императори. До скалите е имало императорски трон. На него е сядал римският император и е гледал изгрева или военизираните игри.

На *Джамбаз тепе* (212 м) е бил Античният театър с 5000 зрители. По времето на Орфей този хълм се е наричал Орфеевият хълм. Името „Орфей“ е отбелязано и на мраморните седалки.

Трите тепета – Музеевият хълм, Евмолпиевият хълм и Орфеевият хълм – очертават духовния Тримонциум на траките.

Лаут тепе е било на 4 километра (до сегашното летище). То е било за състезания по лютня и песни.

Марково тепе е унищожено. „Марк“ на езика на траките означава „кон“. То е било близо до стадиона, където са се провеждали различни игри. А Петрица (Каменица) е било по-малко тепе до входа на стадиона. То също е унищожено.

На Орфеевият хълм (Джамбаз тепе) Орфей е създал най-прочутите си тържества, наречени „Трескея“ (Празници в чест на боговете). И сега, който и да се изкачи на Античния театър, неминуемо ще усети Орфеевото време, почитта на римляните към Орфей и копнежа да му подражават и да секат монети с неговия образ.

Джумаята (където сега е джамията) тогава е бил Езически храм в чест на Деметра. Това е било храм в чест на Майката- закрилница и пазителна на зърното (семената).

Погледнато от високо Пловдивските тепета са лавров венец за Орфей и слава на Тракия. Те и сега сънуват своята жарава.

Под Пловдивските тепета е имало подземия, които с коридорите си водят до Аполоновия храм (Джендем тепе). Може би на турски затова е наречено „джендем“ – то е спомен за подземията с лабиринт от коридори, подземни скривалища и съкровища.

Празниците по тепетата са били в чест на Аполон, Деметра, Артемида, Дионис, Херакъл, Асклепий. Затова Лукиан пише за Пловдив, че това е „най-големият и най-красивият от всички градове. Отдалеч блести красотата му“.

Неправилно се тълкува тракийското име на Сахат тепе като „Колиба“. Заблудата идва от тракийската дума „kolabros“, което не означава „колиба“, а от езика на траките означава „песен“. При това песен, която се съпровожда с „танц с оръжие“. Оръжието е било от копия и ромфеи (мечове). Игрите „КОЛАБРОС“ са песен и танц на траките, с въртящи се копия и ромфеи и танц в кръг. Турците го таричат Сахат тепе, защото е имало кула с воден и слънчев часовник.

Пред входа на Стадиона (който е бил за 30 000 зрители) е имало статуи на Хермес и Херакъл (До унищожения хълм Пе-

трица). Във всички древни изображения на Орфей той винаги е бил изобразяван заедно с бог Хермес, като водач на влюбените Орфей и Евридика.

В тази Велика Орфеева школа в Пловдив са се провеждали Александрийските игри (в чест на Александър Македонски, на когото Родопската жрица е предсказала победа чак до Индия). Тук са се провеждали и Кендрисийските игри – в чест на Аполон и всички видове изкуства. Имало е и храм на Ескулап – за лечения. Орфей е бил недостижим лекар – и Хипократ, и Гален са се учили от него.

Потресаващо е, когато си представим, че на Пловдивските тепета Орфей е пял и е съхранен един негов стих: „ЕЛА В НАЙ-ДИВНАТА ЗЕМЯ, ЕЛА В ТРАКИЯ“. Защото Тракия е родина на музите.

В Родопите са изпяти следните три стиха за Орфей:

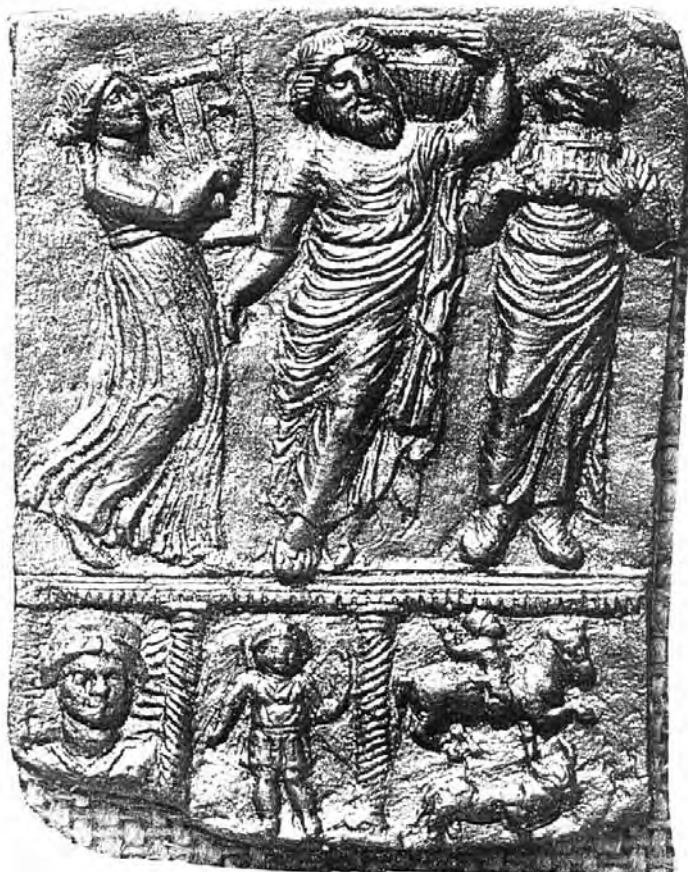
*Да се помни, да се знае,
Че е първи свирелджия,
Че е първи песнопоец.*

Затова в Пловдив секат монети с образа на планината Родоп, с образа на Орфей, с образа на Евмолп. Родопите и Пловдив са кръвно свързани чрез Орфей.

ПРОГОВОРИ БРОНЗОВАТА ПЛОЧКА ОТ СМОЛЯНСКИТЕ ЕЗЕРА

Заблудата, че траките са „безписмен и безкнижен народ“ подведе много ерудирани учени. Те описват находките, без да видят същността (кодираните тайни в тях).

Край Смолянските езера бе открита малка бронзова плочка (17 на 11 сантиметра). Тя има изображения от двете си страни. От „лицевата“ страна са изобразени вакханка, Дионис и мъж. На същата страна, под трите образа, са изобразени още два портрета, конник и диво животно.

Бронзовата плочка от Смолянските езера

На „опакото“ – вече хоризонтално – е изобразена квадрига (4 коня в бяг) с двуколка. На нея са седнали Дионис и вакханката. Дионис държи юздите, а вакханката – кратер с вино. Под колесницата е изобразена една бягаща в същата посока змия. Сякаш животът и смъртта се надпреварват по посока на светилището, към олтара с лумналия огън.

Плочката е открита през 1952 г. Най-добро описание е дал проф. Иван Венедиков.

Но какво не е видял тоза тъй тачен наш професор? Той не е могъл да знае, че тъкмо в тази плоча е записано Орфеевото слово.

Като навлезнах в кодовите тайни на посветените, аз разбрах, че в тази бронзова плочка, колкото и да е малка, е вложен голям замисъл. Увеличих чрез зумиране детайлите и в тази плочка поникна цяла поредица от знаци, букви и писменост.

Целият архитрав от лицевата страна не е резба, нито черти и резки, както изглеждат на пръв поглед, а при увеличение се подреждат 50 букви. (Те са изписани извън полето на човешкото зрение). Посланието е възхвала на Орфей и Слънцето:

„Орфей е слънце. Свещеното слънце изгрява като арфа. Бъди на върха. Линос откри Библията (книгата) и азбуката. Слънцето и Азбуката са двойно и Голямо слънце. Слънцето в Родопа е писмото. Азбуката и Орфей са свещеното слънце. Азбуката и писмото, Слънцето, Слънцето! Азбуката, Азбуката! Родопа и Бакх (Дионис).“

Всичко това е написано – кодирано. То не може да се види. Но ако се увеличи многократно – ще се види. След цели 1700 години Бронзовата плочка от Смолянските езера проговори. Тя е от III век след Христа. Крила е тайната си цели 1700 години.

Над архитрава, третата мъжка фигура, не е Пан, както се описва. Това е Линос: той държи с две ръце на гърдите си не сиринга, както я определят, а държи с ръце на гърдите си КНИГА. **ЛИНОС ДЪРЖИ С ДВЕТЕ СИ РЪЦЕ НА ГЪРДИТЕ КНИГА.** При увеличение се очертават на книгата три реда знаци: горе до шията има египетски иероглифи, на средния ред е изписана буквата „Л“, което означава „Линос“, както и буквите „АБ“, което означава Азбуката, и още думата „Арфа“.

На третия ред е изписана думата „Библа“, което означава КНИГА.

Под архитрава има два портрета – това са образите на Орфей и Линос. Има кодирана и думата „Ниса“, което означава Орфей от планината Ниса (най-високата част на Родопа). На главата си Орфей има диадема от топчета и още знаци, а на самите устни на Орфей е врязана буквата „А“, което означава, че Орфей е създа-

тел на Азбуката и той е превърнал думите в мълчание в думи в говор. Той ги е пял.

Линос е изобразен за втори път до Орфей. Но тук Линос е изобразен с две крила и на крилата също има букви: на дясното му крило е изобразена буквата „А“ – азбуката, а на лявото му крило – буквата „Л“, което означава „Линос“.

При по-голямо увеличение ще излезнат още кодирани тайни. Тази бронзова плочка, открита край Смолянските езера, е била матрица – Орфеевото слово се е разпространявало по кодиран начин.

Да имаме такива съкровища в ръцете си, а да не знаем цената им. Попаднахме на дирите на „свещения език на траките“ и на тъй търсените „тракийски плочки, на които е записано Орфеевото слово“.

На кратера, който Дионис държи с лявата си ръка, и който е пълен с вино, също има букви – точно на устието на съда. Значението и на тази бронзова плочка от Смолянските езера ще нарастне удивително. И ще ни подсказже, че може да има още такива плочки, на които е изписано Орфеевото слово.

ОТ ОРФЕЙ КЪМ БЪЛГАРИЯ

От древността до днес край Перелик и Карлък на висока почит са били четмото, писмото и пеенето. Проф. Л. Милетич изучава родопските говори и търси сходства със серските говори и с говора на братята Кирил и Методий. Ако хората се катерят към Хималаите и Еверест, то в Родопите Бог слиза сам. Това е неговото райско изобретение – топлите овали, изворите, песните, цветята ... Милетич убедено пише, че езикът на Кирил и Методий безспорно произхожда от един старобългарски диалект, който принадлежи на западнорупската зона (Районът от река Чая към Въча и Места).

Персийските килими са нищо пред ливадите на село Гела. Горے

са снежните перли на Перелик и Карлък, надолу са сребърните шевици на потоците, по-долу са ливадите и белите къщи сред тях. Отгласи от чанове и гайди гаят простора и душата на човека.

В село Гела има 16 събора – като се започне от Гергьовден та до Малка Богородица. Наоколо има 25 параклиса. Отделно църкви и манастири. Даже и бориките тук си имат имена и родовете се събират до тях като до къща. Руският учен Константин Радченко – професор по славянска филология от Нежинския институт, е идвал в тези родопски селца, за да изследва Широколъшкия говор.

Стефан Захариев пише на Веркович: „Аз намерих тук (в Родопите) някои стари песни, отнасящи се до Орфеевите песни“.

А руският академик Измаил Срезневски – славист, признава за тази планина на Орфей: „Тези песни са поразителни по съдържание, защото в тях се съдържат спомени за най-първите открития и изобретения на човека по пътя на образоваността“.

„Гадалището“ на тази планина е на „Най-високия връх на планината Родопа“. Но Веркович греши като мисли, че най-висок е връх Гьоз тепе (Виденица), където се насочва, защото и там има старини. Та кой няма да търси светилището на Дионис и родното гнездо на Орфей, след като тук са идвали царе и императори да се допитват за бъдещето си.

Д-р Михаил Маргаритов – виден съвременен българист, съпоставя кирилицата и латиницата. Той твърди, че кирилицата е „най-добрата азбука на света“. Тя съхранява яснота, пълнота, точност, приложимост и разпространение.

И на латински, и на английски, и на немски отделни звуци (букви) в кирилицата се изписват с по две, три, четири – до седем букви на горните езици. Изпишете българските букви ч, ш, щ, ъ, ю, я и ще се убедите в простотата на кирилицата. Д-р Михаил Маргаритов обобщава: „Кирилицата е завършена азбучна система и има за всеки отделен случай винаги само една буква за дадена гласна или съгласна“. И не случайно Негово Светейшество папа Йоан Павел II провъзгласи първоучителите св. св. Кирил и Методий за „първоучители на европейските народи“. Те са „покровители на Европа“.

Стефан Захариев, пребродил Родопите, е отгатнал значението на скалните знаци и надписи: „Жреците са ги употребявали, за да забележат пророчествата на родопското гадалище и да напишат религиозните си книги“.

СЛАВАТА НА КИРИЛ И МЕТОДИЙ

Ако вярваме на древните писания, майката на Кирил и Методий е имала 7 деца. Седмо дете е Кирил. Сакрално е числото седем – белязано: „Всичко е числото седем!“ – бе казал Орфей. Това е число на Спасителя.

Двамата братя учат в Магнаурската школа. Тогава – IX век – Магнаурската школа е била цял университет. „Magna aula“ означава „Велик дворец“. Магнаурската школа означава Великата дворцова школа в Цариград, където са се учили царе и най-даровитите деца. Кирил и Методий са се учили заедно с бъдещи византийски императори и патриарси.

Меценат на Магнаурската школа е бил императорският сродник Варда. По-късно Варда става съимператор. Най-прочут учен е бил Лъв Математик. Комета преподава граматика. Кирил-Философ изучава диалектика при Лъв и при Фотий.

Първата новобългарска книга „Абагар“ от Филип Станиславов, отпечатана в Рим през 1651 г. е на КИРИЛИЦА. Още със заглавието си възхвалява Азбуката. Един екземпляр от нея има и в Народната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ – София.

До 15 век България постоянно снабдява Русия с преведени християнски книги. Русия приема старобългарския църковен напев – запазен и до днес в руските черкви. Русия става християнска страна през 988 г. – при цар Владимир. Той е внук на Олга – българка от Плиска, омъжена за руския цар Игор, сама управлявала Русия от 912 до 969 г. Тя е била проводник на българската култура, християнството и българските напеви.

Затова заслугата на българите пред целия славянски свят

е много голяма. В дългия им низ се редят напевите на Орфей, делото на Кирил и Методий и техните ученици, поредицата от български свещеници, писатели, художници, певци, пръснати из славянските държави. Голям е по-късно обратният поток – от Русия към България.

Фотий в Цариград имал 10 000 книги и резюмета за книги. Той ги предоставил на Кирил-Философ да ги ползва. Кирил и Методий са знаели за Родопското гадалище на Орфей и спомените за него, отбелязани в тези книги. Освен това двамата братя говорят на Солунски диалект – най-близък до родопските говори. Това е СВЕТЪТ НА БЕСИТЕ. Изборът им е – към родовия корен, към родния говор, към най-свидното. Езиковото родство затвърждава кирилицата. Това е мъзга за Европа и за Русия. Неоценим дар.

В VI век езикът на траките угасва. Отначало официалният писмен език в България е бил гръцкият език (до IX век). Но после – ЧРЕЗ КИРИЛИЦАТА – той се отделя от това русло, за да поеме пътя на родната българска култура и родната писменост. Така започва Златният български век.

Навярно са прави онези, които смятат, че Черноризец Храбър е псевдоним на цар Симеон. Тъкмо той заменя официалния чужд писмен език с кирилица. Подобна блестяща защита на старобългарския език е изразена в „За буквите“ на Черноризец Храбър.

Доц. Стайко Кабасанов – най-добрият познавач на родопските диалекти, пише: „Родопите са фронтови сектор от българската езикова територия. Вълните на чужди езикови влияния са се разбивали в твърдите езикови скали. По думите на поета „тук звучи език старинен, кристален“. Родопските говори повече от всички други пазят старинен вид. Един съвременник-езиковед като изтъква старинния характер на родопските говори, озаглави статия „Кирил и Методий са говорели на родопски диалект“

(Виж сп. „Родопи“ 1996г., кн 5, статия от Иван Гълъбов)

И Ягич потвърждава това: „Родината на Кирило-Методиевия език е на изток от Солун до Цариград, и от Смолян до Бялото море“.

Не случайно Аристотел е признал: „Много реки водят началото

си от Родопска планина“. И на гръцки език е отпечатано, че от Родопите към Гърция са слезнали музиката, поезията и свещените изкуства.

Едно от обясненията на думата „беси“ е вяра. Но има и по-дълбоко обяснение – „беси“ означава „Говорещите с боговете“. Това са гадалците, предсказателите, ясновидците. А „Говорещите с боговете“ са оставили своите знаци не само за боговете, но и за нас, хората. Че Кирил и Методий са говорили на родопско наречие потвърждават и такива учени като Ягич, Б.Цонев, Стефан Младенов, Стою Шишков, Йордан Заимов, Иван Гълъбов, Стайко Кабасанов и други.

Двамата братя са превели на Солунски диалект първите богослужебни книги. Те са близки до родопските говори и за това още в първи век след Христа в Родопите има християни. В 414 г. бесите приемат официално християнството – това е 451 години по-рано от покръстването на България (865 г).

Константин Мечев цитира крилатата фраза на руския академик Д.С. Лихачов: Кирил и Методий са създатели на непобедимата „Българска държава на духа“. Лихачов нарича Кирил-Философ „Исполин“ и без колебание определя народността на двамата братя като българска. Те са обявени от папа Йоан Павел II за „Покровители на Европа“.

През 893 г. (38 години след създаване на новото писмо от Кирил и Методий) цар Симеон извършва решителния акт: изхвърля чуждият официален език в България и въвежда старобългарския език като официален. ЗАВРЪЩА СЕ КЪМ КОРЕНА. Върху тази писменост вече 1000 години се гради нашата духовност.

Как прилягат думите, изречени в Евангелието на Йоан още в първото изречение: „В началото беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото“. Приблизително така започва и Орфеевото писмо на Каменния надпис от село Гела.

Кирил-Философ показва блестящи дарби в Магнаурската школа. Той става любимец на цариградския патриарх Фотий. И Фотий (820 – 891 г.) му предоставя своя „Мириобиблион“ от 10 000 книги. Тук е имало различни книги и от по-старите духовни центрове: Египет, Александрия, Троя, Родопите.

Методий е монах в един манастир до Витинския Олимп (близо до град Бурса – с изглед към Мраморно и Черно море). Тук двамата братя създават кирилицата. Орфеевата подложка им служи като основа. И ако днес някой съпоставя Каменния надпис от село Гела с кирилицата ще забележи удивителни сходства на буквите.

За Кирил пишат: „Велик в езическата философия, а още по-велик в християнската“. Което означава, че Кирил и Методий са познавали езическите книги и философията на Орфей.

Питат Кирил в Цариград:

– Що е философия?

– Да се доближи човек до Бога.

Възможно ли е Кирил и Методий да са притежавали „Библия Бесика“? Тя е била написана на езика на траките – на „бески език“ – свещеният език на Орфей.

Споменава се, че в манастира „Св. Полихрон“ до Витинския Олимп е имало много прогонени учени люде, приютени там и станали монаси: славяни, българи, траки, арменци, грузинци и други. Макар и в този манастир богослуженията да се извършват на гръцки език, всеки от тези монаси знае своята си народност и мечтае богослуженията да се извършват на съответния майчин език. И да си служат със своята си писменост.

Извън манастира и литургиите монасите си говорят на своя роден език. Кирил и Методий също си говорят на своето си наречие. До Витинския Олимп има 20 манастира с различна по народност монаси. Те притежават различни свитъци и книги. Кирил разсъждава така: „Щом Словото е от Бога, тогава всеки език е благословен. И всички народи са негови чеда. Хвалете Бога!“.

Това разчупва триезичната догма и въвежда демократичния принцип за народите.

Че двамата братя са се докосвали до Родопите говори и следният разказ:

„Веднъж край Места върху едно дърво видях издълбани три кръга“. Когато един от братята попитал какво означава това, отговорът бил:

– Щом на пладне ги докоснат слънчевите лъчи, тогава ще настъпи денят на пролетния славянски празник Русалии!

Тракийският култ бил жив – той се трансформирал в знаци и обреди и се прераждал чрез славяните. А това документира още, че двамата свети братя са бродели към Родопите.

Кирил и Методий са имали своите стари извори за Орфей, Лин, Музей, Кадъм, Паламед. Кирил казва на Методий:

– Помни, потребни са много усилия за Азбуката!

Точно в този дух е и първото изречение от Каменния надпис от село Гела.

Двамата братя са имали Евангелието на Лука. А Лука не е само евангелист, но и художник. Лука е бил в гр. Филипи (до река Места) и е рисувал Родопите (50 – 52 г. след Христа). Кирил и Методий са знаели: за да се създаде нещо ново, трябва да се облегнем на старото – там е коренът. Всяка къща се гради върху здрави и невидими основи.

Братята Кирил и Методий не посочват авторството на „една книга, в която пише как финикийската азбука е пренесена“ (Дали това е книга за Орфеевата диря?). Но и двамата братя посочват, че в манастира „Писанидон“ до Витинския Олимп са намерили древни извори, където бил създаден „алфавитът на стария арамейски език, а от него – алфавитите на индуски, еврейски, арабски, арменски и грузински“.

В Родопите, в района около Перелик, има неразчетени мраморни плочи с други писмености. Шест каменни плочи с писмености са открити в този район и държавата ни не си е помръднала пръста да ги съхрани.

Двамата братя Кирил и Методий, връщайки се към древността, признават: „Не само езиците, но и алфавитите им са свързани един с друг“. Така те съставят старобългарската азбука от 38 букви. Съставят и глаголицата (855 и 863 г.). На Витинския Олимп са били и трима техни ученици – Климент, Наум и Ангеларий. В Араповския манастир край Асеновград има фреска как „Константин Кирил проповядва сред народа“.

В Кирило-Методиевата енциклопедия (БАН, София, 1985 г)

е отбелязано, че знакът „А1“ е Божественият знак. Същото е отбелязал и Орфей. Този знак е началото на Словото божие.

В Атонските манастири е имало 100 000 ръкописа. 1000 от тях са славянски.

Но преди Атон е била Гела. Какви ли книги са унищожени и изгорени тук!? И Орфееви, и славянски, и прабългарски. Тук, в този район открих препис от „Прослава на Кирил и Методий“ – песнопение, написано от Йоаким Груев, изпълнено в служба за първи път на 11 май 1865 г. в Широка лъка. Изпълнителят (песнопоецът) е бил Стою Ил. Калайджиев. Съхранявам оригинала, а тук давам леко осъвременен вариант, за да бъде текстът по-достъпен за читателя:

„Достойно ест да благословлю вас Кирилле и Методие, задето просветисте умът на народите словенски, възвеличихте ни изцяло със слава и с голяма красота ни облякохте – със светлината на просвещението.

Вие ни покривате със щитът на науката, въздигате ни на крилото с вятъра, дарявате ни със своя дух – пламен огнений.

Вие сте основали българската земя на твърдината на просвещението, без да се преклоните никому през вековете.

Възхожда словото – велико и пространно, което ще обнови лицето на земята българска.

Да бъде славата светла на нашите равноапостоли – просветители Кириллу и Методию во веки веков.“

Защо сме загубили това тъй ценно песнопение? А в един параклис от село Гела открих запазени и непроучени 7 книги: требник, принадлежащ на храма „Св. св. Кирил и Методий“ – Дедеагач, донесен в Гела, книги за черковно пение, часослов, цветослов, и други.

В село Гела записах и най-много Молитви за окудисване на змия (омилоствивяване на змия). Те са древни остатъци от езика на траките, защото тук е имало лечителска традиция. Посветените лекари са предавали знанията си по родова линия – детето-потомък с

дарба за лечение е въвеждано още от детството си в разпознаване на билките, готвене на балсамите и научаване на молитвите, за да се лекува и със Слово. (Да се утеши страдащият).

В тези древни молитви личи как Лечителят прогонва с Божието слово тъмнината, нападнала умиращия, моли зората за отсрочка, прогонва злото и връзвайки балсамите дава и вяра.

Това е силната лечителска Орфеева традиция. Гърците, които обичат Орфей, създават през V в. пр. н. е. бронзово огледало, на което е изобразен Орфей – но не с традиционната си лира, а с „кошница с книжни свитъци“. В Коптския музей в Кайро Орфей е изобразен пред входа на музея. Нима е случайно това? Нали чрез коптите Орфей пренася азбуката към Родопите. Хипократ и Гален признават, че са се учили от лечителските дарби на Орфей и са ползвали „негови рецепти“ за лечение.

Че това е така можем да приведем още един факт. По време на османското робство тези древни молитви са преведени на арабски език. Но – **ОБЪРНЕТЕ ВНИМАНИЕ НА ТОВА** – имената на лечителите от Родопите са съхранени. Ето една молитва от Родопите (село Брезе) на арабски език: „Бисмилях ррахман и ррахим хазрете ОРФЕУС И БУЕН МАГА“. Дори и на арабски език са останали имената на Орфей и Боян мага.

На Витинския Олимп Кирил срещнал човек, който говорел на непознат език. Този човек имал съставена библия и написаното било с непознати знаци. (Виж Валерий Воскобойников, „Братя“, Москва, 1979г., стр. 99). Понеже Константин-Кирил знаел Библията наизуст, пожелал да отгатне този език. Двамата – Константин-Кирил и този непознат човек с Библията седели вечер на размисъл. Кирил пишел непонятните писмена. Изричал ги и ги запаметявал. Така Константин-Кирил съставил речник на този език. След седмици двамата разговаряли на този език.

Аз вярвам, че Човекът с Библията е бил трак. Трак от племето на бесите, а библията е била „БИБЛИЯ БЕСИКА“. Кирил е направил речник и по този начин – като билингва – преходът от езика на траките към старобългарския език е станал естествено, съхранявайки културното наследство. Всеки, който сравни Ор-

феевото писмо с Кирилицата ще се убеди, че съвпаденията са над 70 на сто. Библията е била с един и същи текст, но на два езика. РОДНОТО НАДДЕЛЯЛО – ТОВА Е КРЪВТА НА КОРЕНА (ТРАКИТЕ), И КРЪВТА НА РОДА (СЛАВЯНИТЕ). Те водели към новата писменост, обединявайки траки, славяни и прабългари. ОРФЕЙ БИЛ УБИТ И МИСИЯТА МУ ПРОПАДНАЛА, НО ГЕНИАЛНИЯТ ЗАМИСЪЛ НА ОРФЕЙ БИЛ ОСЪЩЕСТВЕН ОТ СВЕТИТЕ БРАТЯ КИРИЛ И МЕТОДИЙ, ЗА ДА ИМАМЕ ДНЕС СВОЯ ПИСМЕНОСТ И КУЛТУРА.

Папа Адриан II в Рим одобрил преводите на Кирил и Методий. Тези книги стават свещени. Двамата братя произнасят служба на славянски.

И макар езичеството да било отречено, любовта към Орфей се съхранила и кодово – той бил изписван до старите икони на вехтите пророци. Кодиран Орфеев знак има в иконите на Арон, Йеремия, Йезикил, Даниил, Бакум, Захариас, Дад, Илиас, Самуил.

В иконата на Бакум Орфеевият знак е обогатен като до неговия знак е изписано и „АБ“, което означава, че ОРФЕЙ Е СЪЗДАЛ АЗБУКАТА.

Общувах с Ванга. Тя имаше моите книги за Орфей и бе изрекла крилатото изречение: „Гигов върви по Орфеева пътека и написаното от него е вярно“. Съхранил съм и една книга, която изпратих до Ванга, но ми беше върната, без да е доставена. Ето автографа ми:

НА ВАНГА

Бъди благословена, Прорицателко на Съдбата!

И нека мъртви,

живи

и още неродени

браним знамето

и камбаните на България!

Ванга ми изпращаше чужденци, които се интересуваха от Орфей. Един такъв човек от Кавказ стоя у нас цяла седмица.

В книгите за Ванга също се споменава за пренасяне на писменост от Египет към нашите земи – писменост, която още не е разчетена.

Публикувах статия по интернет „Орфей и Христос“. Двама професори от Лондон изследват една камей от Берлин и в увеличеното компютърно изображение се появява Разпнатия на кръста, но в нозете има букви „Орфеус – Бакки канос“ (Орфей – Дионисовият певец). А тази камей (камъче-амулет – музейен експонат) се е смятала за Исусов талисман. Това още веднъж потвърждава, че Орфей е първият ясновидец, който предрича идването на Спасителя. Каменният надпис от село Гела е възхвала на Божието слово, възхвала на създаването на азбуката. Това е скрижал, който ще свети през вековете.

*Константин-Кирил – икона в храма „Александър Невски“
– нарисувана от Иван Мърквичка.*

Папа Адриан II с Кирил и Методий. Старинна фреска в Рим.

ОРФЕЙ И ДЕЦАТА

Орфей влезна в българските учебници. Провеждат се Национални детски Орфееви празници край Смолянските езера, фестивалите „Орфеево изворче“. Съборите на Рожен, Копривщица и Предела свързват стари и млади.

Но и днес имаме обеща на ухото си.

Всяко земетресение е за минути: броят се жертвите и разрушенията. А ето – в края на XX и началото на XXI век – България е в своята осма степен по скалата на Рихтер. Срути се образованието, младите хора бягат навън, старите оплакват съдбата си, а спасители няма.

В доклад на ООН се появи вестта: България ще изчезне от

картата на света през 2050 година. Вече три милиона българи са извън България. Умиращите са много повече от новородените. Всяка година Родината ни се топи с близо 60 000 души. Това води до закрити училища. Над 17 000 учители бяха изхвърлени през 2002 година. Не може да има наука, когато една държава е в агония.

При големи беди (земетресения, войни, чума) първом се спасяват децата. А нашата държава отделя мизерните 3 процента за цялото образование. Неграмотността на децата се увеличи 6 пъти. Сега ние произвеждаме бедност, неграмотност и отчаяние.

И като не ни ще никой, ще се уловим за корена. Орфей е нашият най-дълбок духовен корен, достигнал до най-голяма небесна вис. Орфей жадуваше чрез азбуката, книгите и песните да обедини 90-те племена на траките и бихме били днес като Индия. Но Орфей бе разкъсан, светилищата сринати, книгите – изгорени. Пропуснахме божествения си шанс.

При Кубрат го повторихме. А сега е последният ни трети път.

Имал съм над 700 творчески срещи с деца и възрастни в България. Свидетелствам, че българските деца са най-будните в света. По творчески потенциал българските и израелските деца са на първо място в света.

Но промените са главоломни. Чрез интернет информационният бум достигна 35 милиарда информации в секунда и тази цифра скоро ще се удвои. Дори и гениалният учител и академик не може да достигне научно-техническата революция. Учебниците остаряват с напечатването им. А какъв смисъл има учителят да учи децата със стари знания?

НО ДЕЦАТА СА НАШЕТО ЧУДО. Специализираната организация „Менса интернейшънъл“ издирва най-добрите мозъци в света. Младите хора на България се оказват гении със своя коефициент на интелигентност – 98 – 100 процента. Това се отнася за 60 на сто от българчетата, които са се тествали. Унищожим ли заложбите на българчетата – унищожаваме най-качествения генетичен фонд на света.

В САЩ пишат за нас („Ню Йорк пост“, 10 IX 1998 г): „Съ-

шествува една страна от чисти гении“. Осемгодишно дете от Русе изкарало 99 на сто от приравнителните щатски изпити по математика за III клас. Това осемгодишно българче бе обявено за най- умното дете в 12- милионен Ню Йорк. И от Стара Загора едно българче го доказва. И от Родопите – също.

Българският народ е създал над 300 000 народни песни (само записаните). Проф. Ходзко от Париж изрече думите, че народът, който е създал такива песни е един от най- поетичните народи на света. Академик Лихачов ни нарече „Държава на духа“.

От Орфей до днес всеки учител е залагал на децата ни, за да имаме такъв национален капитал. Всеки дължи възхода си на учителя, който му е държал ръката, за да научи азбуката. Българският учител бе готов да лежи в каушите и занданите, да изтърпи всички несгоди, но никога не е изоставял учениците си.

Примерът иде от Орфей. Когато Орфей разбира, че ще бъде убит, той повежда за ръка едно дете. Това дете става очевидец – заговорниците убиват Орфей, горят светилищата, горят книгите му, но в потресените очи на детето се запечатва обичта и тя се преражда в легенда. И цели 3300 години, при изгорени книги, но при предадена памет, легендите за Родопееца бродят из Орфеевата планина и пораждат песни. След майчиното мляко иде песента на планината. Фактите са унищожени, на обичта се е разпалила. Такъв народ е неунищожим.

Затова всички българи се радват толкова много, когато на сцената излезе дете, което още не знае Азбуката, но пее с Орфеево гласче и носи бъдещето. Заветът на планинците са гайдите, песните, витите хора, чудните носии и обряди. Това е нашият корен, който надживя няколко робства и издържа.

Орфей заложи на децата, песните и зората. Книгите ни бяха изгорени, но сърцата ни прогледнаха. Загубихме големия си епос от 450 000 стиха, които са 30 пъти повече от „Илиадата“ на Омир. Но съхранихме лириката и вече сме записали 300 000 лирични песни. Една от тия песни излетя в Космоса.

Орфей разчиташе не на дидактики, методики и разработки. Той развиваше Божията дарба и любовта към децата. Имаш ли тия

две неща – имаш всичко. Призван си за учител и пришиваш криле на децата. Професията се преражда в призвание, а призиванието – в саможертва.

Убеден съм, че днес българската нация се крепи на българския фолклор. Който е бил на съборите на Рожен, Копривщица, Предела и десетките други събори, се е убедил, че народът ни, когато не може да се довери на политиците, се доверява на корените си. Ние се прераждаме и непрекъснато изхвърляме политическите празнотумци. Една детска сълза може да е по-важна от цял един континент. Казал го е Достоевски. А един друг български учител е изрекъл: „Робуваме на хляба, летим в любовта, богуваме в света на изкуствата“. Големите народи раждат със силата си империи, а малките народи раждат любов. И битката между насилието и любовта няма да е на страната на насилието.

Орфей ни завеща един стих за децата: „Душата на детето се извайва с музика“. Този стих е приет като същност и от Питагор, Сократ, Платон, Аристотел – все велики учители. Когато Аристотел е бил във Филипопол той е направил своето признание: „Най-важните си знания за звездите аз научих от траките“. Затова каквито и условия да ни поставят, откъдето и да са те, ние имаме по-дълбок корен от днешните си наставници – вътрешни и външни. И корените раждат филизи, които изпреварват всички по растеж. България има своя мъзга, която тече вътре в нас и ни прави неизкореними. И вечно зелени в жизнелюбието и зрели в обичта.

Ето така от нашата земя са излетели и азбуката, и поезията, и музиката, и догадките за звездния свят. При опасни кризи ние имаме право да кажем: „Българино, ти сега си нисък, защото си паднал на колене. Стани и върви, стани и лети. Огледай се в детската сълза и запей Орфеева песен. България ще пребъде, защото е божествена. И защото носи в корена си заветът:

***Не забравяйте мегдана
и хората вिति, весели.
Върху старите ни рани
никнат българските песни.“***

ВРЪХ „ОРФЕЙ“

На първи септември 2002 г 25 души ентузиасти обозначихме с мраморна плоча връх „Орфей“. (Шилестата чука над село Гела – 2188 м). Законното основание за това е публикувано в „Държавен вестник“ от 29 юни 1942 г.

В Родопата – Орфеевата планина – изворът е Бог. А който върви към извора и търси Върха – мислите му са чисти. Да се изкачиш на връх то е досег до изгрева, до широкия хоризонт и до божествените небеса.

Връх „Орфей“ е драгоценен не само с пирамидалния си светилищен вид. От него човек разбира, че Родопите са българското Елдорадо, а Орфей е българският духовен Еверест. Гениалното чедо Орфей е определено в световните енциклопедии като „Най-големият смъртен поет и музикант на света“.

А какви гледки се откриват от връх „Орфей“! Застанеш ли на върха – допираш с глава облаците. И сякаш искаш да кажеш: „Аз дойдох тук – да коленича пред Родопееца, да се изправа на крака, да се повдигна на пръсти и да целуна Орфеевите небеса. Тук моята душа пее.“

Долу Гелската долина диша с изумрудените си ливади и библейски времена. Върховете Преспа, Снежанка, Свети Врач, Сулийски връх, Турлата идват към нас като за поклон. Те са керван на зората. Чернатица се гъне на север, Боздаг на югозапад, а на запад се редят Чамла, Триградските скали – та чак до силуетите на Рила и Пирин. Тишината е звънка с ангелогласни пения. Зората е дом. Бял тюл се носи от мъгли и облаци. По ръбовете на върховете светят гирлянди капчици роса. Скалите са лъснати от вятъра. Тук любовта е по-силна от смъртта – и в ада си готов да влезнеш заради любовта си. И самата Родопа проговаря на Орфей:

„ – Аз те желая до смърт, защото в тоите жили тече слънце, а не кръв на убити зверове. Ти си чист!“

Планината се гъне като живо родопско халище. Мъглите се точат като Златни руна. Потоците сребреят, бързайки като агронавти. Боровете бдят, изправени пред вечността и сресват зората. А вечер звездоброят на небето прилича на разтворена огромна нотна Орфеева тетрадка. Магнитен, тръпен, ненагледен връх!

Зеленият океан иде на вълни. Чанове се възнасят и прогалват върховете. Животът и изкуството тук са заедно – мелодията на гората е мелодия на живота. И топъл вятър свири в арфата на тревите.

Вали не дъжд, а летят пеещи ноти. Музиката на Орфей и неговите стихове шепнат на Евридика вече 3300 години:

***Искам да бъда небе – звездно, всевиждащо,
за да те гледам със всички небесни очи.***

Две очи са малко за божествената любов. Слънцето е флейтист, луната – накит, а звездоброят – водач към бъдното. Поетът е ранено и пеещо сърце и в своя подвиг той обяздва легенди и притчи. Птиче-чуруличе е той, венец от светкавици, перуников спомен и лилава мечта. Поетът е жива Божия поема – с дневни звезди и нощни слънца. Той пее по петолията от лъчи и пише с макови зори. Лекува и ободрява душите, защото е вестител на любовта.

И в тая звънка тишина дочуваш Орфеевия глас – „като ли-

лия нежен“. Цветята са Орфееви акорди – цъфнали мечтания. Сред тях е и Орфеевото цвете, поникнало от капките кръв на Родопеца.

Връх „Орфей“ лекува с музика, поезия и красота. Лекува с билките и цветята, с ароматите и уханията, с мечтите и спомените. И свободната душа – облетяла три пъти връх „Орфей“ с крилете на музиката и поезията – пише своите небесни признания:

Орфей е тук – като сълза и нота.

Орфей е тук – въздишка и роса.

Мелодия и песен на живота.

Стозвучие в родопски небеса.

ЕНДИС = БЕЗКРАЙНО

ЛЕБЕДИ ОТ МАСТИЛО

Редове от страната:

Книгата ти за Гела е една поема за този край – бръкнал си не само дълбоко в историята, но и в душите на хората.

Академик Николай Хайтов

Книгата „Легенда ли е Орфей?“ е подвиг в българския национален културен и литературен живот.

Проф. Стоян Радев

Гледах сеанса „Пътуване с Орфей“ по твой сценарий – поезия, музика, балет, звезди. Това се прави за първи път в България – и по-хубаво не може.

Проф. Никола Николов

Твоята книга е винаги на бюрото ми.

Проф. Росица Ангелова

Идвам специално да те поздравя за излъчения по телевизията твой филм за Орфей. Бе толкова красиво и така силно, че ме потресе и зашемети.

Проф. Михаил Карапаунов

Ти имаш златен ключ – отваряш с някаква магическа сила всичко, което е в душата ми.

Доц. Райчо Русков

Колко много сме силни, когато те имаме.

Рангел Стоилов – скулптор

За статиите ти за Орфей във вестник „Ехо“ – Браво! – по български, „Ашколсун!“ – по турски.

Любомир Дойчев

Никола Гигов постига Орфическо възпяване на природата. Той притежава образно мислене и творчеството му е словесна живопис и музика. Неизчерпаем е в поетическите сравнения и свежата си образност.

Петър Славински

Редове отдалеч:

Дойдох от Индия в Родопите. Имам Вашата книга за Гела. Датирал скалната рисунка в село Гела – XV – XIV в. пр.н.е. Потвърждавам изнесеното от Вас за село Гела.

Л.В. Шапошникова
– директор на Централния музей „Николай Ръорих“
– Москва, Русия и сродница Николай Ръорих

Аз съм френски композитор. Написах нова опера за Орфей – за новото хилядолетие. Разговорът ми с Вас в Родопите надмина всичките ми очаквания ... Ще Ви търся отново и ще очаквам книгата Ви „Орфей и Европа“.

Ален Амуйе – Аева –
Париж, Франция

Имам книгите ти за Орфей. Ти представи моята изложба на тема „Орфей“ в София. Рисувам и Орфеевото цвете. Нарисувах и теб, заедно с мене и Орфей. Орфей завинаги ни свърза.

Янис Митракас – Гърция, гениален
художник, благородник на XXI век

Поздрав от далечна Япония на Родопския Орфей. Имам Вашите книги и искам разрешението Ви да превеждам Ваши творби на японски език.

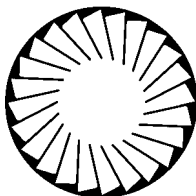
Мисако Маки – Япония

Нико-Николас, ти дойде в Колхида като агронавт, а ние ще те изпратим като КОЛХ. Ти се докосваш до нашите най-тънки струни. Вчера се запозна с академик Отар Лордкипанидзе. Сега си в Археополис, където сме на разкопки. Аз, проф. Леквинадзе и проф. Закария ще ти съдействаме да откриеш нови зърна за Орфей.

Проф. Ломоури, Колхида, 1984 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

Ловецът – по следа	3
Орфей Родопееца – Канос.....	6
Безсмъртни цветя	9
Знаци, оставени по родопските скали	12
Загадката от Водни пад.....	17
Гела – свещеното селище	20
Знаци и надписи по скалите	23
Знаците от село Гела.....	24
Потомък на древни иконописци	28
Откритието	30
Орфей пренася азбука от Египет в Родопите.....	33
Къде е ключът?.....	35
Тайната на посветените.....	37
Плеяда забравени – незабравими поети.....	40
Създателите на азбуката	42
Разчитането на Каменния надпис	44
Послание от Карлък	53
Пловдивските тепета са лавров венец на Орфей и слава на Тракия.....	56
Проговори бронзовата плочка от Смолянските езера	59
От Орфей към България.....	62
Славата на Кирил и Методий.....	64
Орфей и децата	73
Връх „Орфей“	77
Лебеди от мастило	80

ИЗДАТЕЛСТВО ХЕЛИОПОЛ

„СЛЕДВАЙ СЪРЦЕТО СИ!“

КНИЖАРНИЦА „НОВОТО БИТИЕ“

София 1000, ул. Хан Крум 7 А /до пл. Славейков/

За контакти: тел. (02) 986-77-73 или 0887 025 404

е-mail: heliopol@abv.bg

Интернет сайтове на Хелиопол:

www.imadrugpat.org

www.heliopol.com

www.beinsa.org

www.7rilskiezera.com

Верига книжарници Пингвините

Верига книжарници Буквите

Книжна борса Балкан, (отзад)

Книжна борса – полиграфически, Дилок

Книжарница Новото Битие тел. 02 986 77 73

Книжарница Астеля тел. 02 981 10 58

Книжарница Новата Епоха тел. 02 981 32 79

Книжарница Елрид тел. 02 986 71 26

Пловдив, верига книжарници „Нанси“

Пловдив, Цар Иван Александър № 16,

учебникарница „Чапъра“, тел. 63-36-59